

LASKUMÄÄRÄJOURNALEIHEILU

4-1980-4. vuosikerta



finnish magazine
of sport parachuting

3 DC-3:sta, 2 Twin-Beechiä, Cessnoja. Auki joka päivä. Hyppy-päiväkirjat vaaditaan. RW-seminareja Pat Worksin ja muiden eksperttien johdolla. Toimivat järjestelyt, uima-allas, suihkut, ravintola-baari, majoitustila, telttailu-keittomahdollisuudet. 3 km motelleihin. Vuokra-PC:itä, täydellinen varustekauppa jossa alhaiset hinnat. Pyydä hinnasto, tilaa etukäteen ja varustuksesi on valmiina tuloasi varten. Hyppykursi joka päivä. Boogiet useimpina juhlapyhinä. Paikalle pääsee Greyhound-bussilla Los Angeles — Riverside — Perris. 70 mailia Los Angelesista. Lisätietoja:

Perris Valley Paracenter
2091 Goetz Road,
Perris, CA 92370
USA

Puh. (714) 657-8727 tai 657-3904

PERRIS VALLEY

the
"CHOICE OF THE MAJORITY"

2091 Goetz Rd., Perris, CA 92370

(714) 657-3904



LASKUVARJOURHEILU

4-1980-4. vuosikerta
finnish magazine
of sport parachuting

tässä
numerossa

SLK 20 vuotta
Hyppymestarikurssi
Laskuvarjo-MM
Hyppypaikkana Hollanti
Paras kunto?
Näistä hyppäämme ym.



KANSI — COVER
lehtemme logon
meille kuvasi
— photo by
PEKKA PALOTIE

para-gear equipment co.

has the most complete line of
parachuting equipment in the world.
The largest selection from the largest
inventory to serve your parachuting
needs.

No one sells more equipment,
worldwide every day.

FIND OUT WHY!

Write for information on how you
can get our 144 page 79-80 catalog
of fun. Over 800 items pictured.

Catalog \$1.00
Add \$3.00 Airmail Postage

para-gear equipment co.

DIVISION OF SACHMAN ENTERPRISES, INC.
3839 W. OAKTON STREET • SKOKIE, ILLINOIS 60076 USA • (312) 679-5905 • TELEX 724438



LASKUVARJOURHEILU-
lehden tilaaminen on hel-
poo: maksa 25,- PS-tilille
427602-1 ja seuraava numero
hyppää suoraan postilaatik-
koosi.
PS. Älä unohda merkitä
postisiirtolomakkeeseen tark-
kaa osoitettasi!

LASKUVARJOURHEILU

JULKAISIJA
PUBLISHER:
SUOMEN
LASKUVARJOKERHO RY.
HELSINKI-MALMI
LENTOASEMA
00700 HELSINKI 70
FINLAND
PUH. TEL: 90-378 827

PÄÄTOIMITTAJA
EDITOR-IN-CHIEF:
REINO SUONSILTA
PUH. TYÖ 90-75 36 111
KOTI 90-30 11 19

TOIMITUSKUNTA:
EDITORS:
TUOMAS ASUMUS Helsinki
ANTTI KAUSALAINEN Utti
EERO KAUSALAINEN
Helsinki
MAURITS KOUHIA Turku
ARTO MATTILA Turku
JORMA ÖSTER Helsinki
RISTO TAHVANAINEN Imatra
MIKKO HAMUNEN Tampere
KEN GUEST, England
TAITTO JA VALMISTUS
LAY-OUT & PASTE UP:
ARTO MATTILA &
ARI MIKKOLA
TOIMITUKSEN OSOITE
EDITORIAL ADDRESS:
LASKUVARJOURHEILU
PL 653
SF-00101 HELSINKI 10

PS TILI NO: 427602-1

IRTONUMERO 6,50
TILAUSHINTA 25 mk
NELJÄ NUMEROA VUODES-
SA

YEARLY SUBSCRIPTION
NORWAY 36 NOK
SWEDEN 30 SEK
DENMARK 40 DKK
OTHER FOREIGN COUN-
TRIES
(AIRMAIL) 10 USD
PUBLISHED FOUR TIMES A
YEAR

LASKUVARJOURHEILU-lehti on riippumaton laskuvarjoalan julkaisu. Lehti ottaa mielellään julkaistavaksi lukijoiden juttuja, piirroksia ja valokuvia. Materiaali palautetaan lehden ilmestyttyä. Julkaisupalkkioita ei valittavasti voida maksaa. Kansikuviksi tarkoitettujen kuvien tulee olla värikuultokuvia (dia), sisäsivuille tarkoitettujen mieluiten mustavalkoisia paperikuvia. Toimitus ei vastaa artikkeleissa esitetystä mielipiteistä, vaan jokaisesta artikkelista vastaa kirjoittaja itse.

LASKUVARJOURHEILUN sisältöä saa lainata mikäli lähde mainitaan, ellei artikkelin yhteydessä ole toisin mainittu. Kokonaisten artikkelien lainaamisesta on sovittava julkaisijan kanssa erikseen.

LASKUVARJOURHEILU is the Finnish parachuting Magazine. The publisher assumes no responsibility for the views expressed in submitted material. All rights reserved. Articles may be reprinted in all parachuting magazines if the source is mentioned.



Suomen Ilmailuliiton jäsenistö hyväksyi syyskokouksessaan LASKUVARJOURHEILU- JA LENNOKKI-lehden vaihtoehtoiksi jäsenmaksuun sisältyvälle ILMAILU-lehdelle. Näin ollen halukkaat Ilmailuliiton jäsenet voivat ensi vuonna lukea jäsenlehtenään vaikkapa LASKUVARJOURHEILUA.

Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että lehtemme muuttuisi SIL: on yksipuoliseksi äänitorveksi, vaan tulemme jatkamaan edelleen omaa linjaamme maamme ainoana laskuvarjoalan erikoislehtenä, unohtamatta tietenkään ilmailuharrastajien yhteisiä etuja.

Vanhat jäsenet ilmoittavat SIL:oon tämän vuoden loppuun mennessä esim. postikortilla tai soittamalla numeroon 90-378 077, jos he haluavat jäsenlehtekseen muun kuin ILMAILUN. Uudet jäsenet voivat ilmoittaa lehtitoivomuksensa jäsenmaksulomakkeen tiedonanto-osastolla. Mitään ilmoittamatta he saavat automaattisesti ILMAILUN. Joten kaikki LASKUVARJOURHEILUN ystävät, muistakaa ilmoittaa liittoon tai merkitä jäsenmaksukorttiin lehtitoivomuksenne.

Mikäli kuulut niihin "väliinputojaan", jotka haluaisivat paralehtensä SIL:n jäsenmaksuun kuuluvana vaihtoehtolehtenä, mutta vanha tilauksesi on vielä voimassa, voit ilmoitettuaasi lehtitoivomuksesi liitolle, siirtää van-

hasta tilauksestasi jäljellä olevat numerot vaikkapa jollekin ystävällesi, joka ei vielä jostain syystä ole tilannut LASKUVARJOURHEILUA. Tämä käy parhaiten ilmoittamalla asiasta postikortilla lehtemme toimitukselle. Näin vältty kahdelta päällekkäiseltä tilaukselta.

Jo pitkään ennallaan pysyneen tilausmaksun korottaminen on valitettavasti tullut viimein ajankohtaiseksi; neljä LASKUVARJOURHEILU-lehden numeroa saa 1.1.81 lähtien tilataksi 40 markalla. Kaikki ennen kuluvan vuoden loppua tilauksensa PS-tilille n:o 427602-1 uudistavat tai aloittavat, saavat lehtensä vielä vanhalla hinnalla (25,-).

Nykyisen tilauksen päättymisen voit tarkastaa lehden takakannessa olevasta osoitelipukkeesta. Nimesi yläpuolella olevassa numerosarjassa kaksi ensimmäistä numeroa ilmoittaa tilauksen päättymisvuoden ja kolmas numero kertoo viimeisen lehtemme numeron, joka sinulle tulee ko. vuonna. Esimerkiksi 804 tarkoittaa, että tilauksesi päättyy tähän "joulu"numeroon.

Tilaushinnan nostaminen ei tee lehdestä julkaisijalleen mitään rahasampoa, vaan korotus on välttämätön takaamaan lehden ilmestymisen tulevaisuudessakin ulkoasultaan ja sisällöltään vähintään yhtä laadukkaana kuin tähänkin asti.

Reiska

Hyvää Joulua
ja
Onnellista Uutta Vuotta
toivoopi
LASKUVARJOURHEILU

Kuten SLK:n 20-vuotisjuh-
lissa esitettiin, oli Malmin tai-
vas alussa autio ja tyhjä. On-
neksemme tälle taivaalle Ka-
von ja muiden alan pioneerien
myötävaikutuksella syttyi tähti,
joka kuluneiden kahden
vuosikymmenen aikana on
kirkastanut Malmin taivasta,
ja mikään ei näytä siltä, että
tämä taivas olisi tuottamassa,
päinvastoin taivas on nykyisin
kirkkaampi kuin koskaan
aikaisemmin.

Kerhomme on muutaman
viime vuoden aikana saanut
runsasti kansainvälistä mainetta
ja kiitosta. Kerhostamme
puhutaan niin koti- kuin
ulkomaillaakin ihmetellen, miten
tällainen kerho voi toimia, lähes
Suomen pääkaupungin keskustassa.
Miten on luotu suhteet ilmailuviranomaisiin
ja kentän ympäristön asukkaisiin,
että me edelleen kehittyen ja
harkitusti kasvaen voimme
toimia ja harrastaa meidän urheiluamme
— laskuvarjourheilua.

Joka tapauksessa kerhomme
on nämä asiat saanut hoidettua ja
toimintaedellytykset tänä päivänä
ovat paremmat kuin koskaan
aikaisemmin. Kuiskaava lentokoneemme,
jota on vasta puoli vuotta sisäänajettu,
näyttää mahdollisuutensa
vasta tulevana vuosina. Koneen
kapasiteetti riittää



SLK —20—

laskun suureen vuosittaiseen
hyppymäärään, mutta hyppymäärän
kasvattaminen ei saa eikä voi olla ainoa
tavoite. Relatiivihyppäämisen tason
nostaminen koko Suomessa on mielestäni
sopiva tavoite kerhoille, jolla on
sellaiset toimintamahdollisuudet kuin
meillä. Ja mikä tärkeintä, hyppyintoisia
relatiivihyppääjiä on kehossamme
runsasti ja toivon, että heidän
määränsä tulee jatkossa lisääntymään.
Ulkomaiset ja toivottavasti myös
kotimaiset vieraat tulevat jatkossa
näyttelemään suurta osaa kerhostamme
hyppymäärissä. Hyppyhintamme
ovat lähes Euroopan alhaisimmat
ja toivotankin flolla kaikki vieraat
oppimaan meiltä ja opettamaan
meitä ainoassa asiassa, mikä
laskuvarjohyppääjiä täällä SLK:ssa
todella kiehtoo, relatiivihyppäämisessä.

Te 60-luvun pioneerihyppääjät
loitte pohjan tähdelle, 70-luvun
hyppääjät liittyivät tähän pohjaan,
täydensivät sitä ja niin meillä on
tänä päivänä kasassa kaunis, ehjä ja
toivoakseni jatkossakin kirkkaana
loistava tähti Malmin taivaalla —
Suomen Laskuvarjokerho ry.

Markku "Huilis" Heilimo

HELSINKI-MALMIN LENTOASEMAN TERVEHDYS

Kun itse on aikoinaan nähnyt ne haparoivat ensimmäiset harrastushyppyt Malmin lentoasemalla ja vertaa niitä nykyisiin patjavirtuoosien taidonnäytteisiin, ei voi muuta kuin hämmästellä kehityksen hui-maa kulkua.

Kansainvälisesti ajatellen on melkoisen poikkeuksellista, ei kuitenkaan ehkä ainutkertais-ta, että laskuvarjourheilua voidaan harjoittaa Helsinki-Malmin kaltaisella vilkkaalla lentoasemalla. Kuten vanhemmat kerholaiset muistavat, 70-luvun alkupuolen vilkkaan lentotoiminnan aikana käytiin monasti varsin värikkäitäkin keskusteluja ja neuvotteluja laskuvarjohyppytoiminnassa noudatettavista menetelmistä. Vaikka nykyisin keskustelu edellä mainituista asioista on laimeampaa, on nytkin niitä

ilmailupiirejä, jotka katsovat laskuvarjohyppytoiminnan jossain määrin vähintäänkin häiritsevän heidän omaa ilmailusektoriaan. On ehkä ar-kista näin juhlatervehdyksessä tuoda esille tällaisia asioita, mutta juhlahumussakin on hyvä muistaa, että on jatku-vasti ponnisteltava yhdessä hyppymenetelmien ja ohjei-den kehittämistyössä eri ilmai-lusektorien turvallisuuden ta-kaamiseksi, sekä että käytän-ön hyppytoiminnassa näitä yhteispelin säänojä noudate-taan.

Onnittelten Suomen Lasku-varjokerho r.y:tä sen 20-vuo-tistaipaleen johdosta sekä toi-votan menestystä jatkossa las-kuvarjourheilun kehittämises-sä.

R. Seppänen

Lentoaseman päällikkö R. Seppänen



HYVÄ JUHLAKALU!

Noin viidennesvuosisata sit-ten näit ensi kertaa päivänva-lon. Siitä hetkestä lähtien on olemassaolosi johtoajatusta pyritty toteuttamaan ympäri Suomenmaata. Aluksi hyvin verkkaaisesti, pohjolan valkoisen kaupungin reuna-alueelle rajoittuen — kunnes sitten ideasi Kehä III:n puuttuessa pääsi vuotamaan myös maa-kuntiin.

Lienee aatos ollut vankka, koskapa tähän päivään saak-ka muhittuaan se rönsyilee, kasvaa ja leviää edelleen kuin pullataikina — toisin kuin sa-man jalon pääaateen rinnak-kaislajit. Vaan mikäs on levi-tessä. Nimittäin: "SKYDIVE on mukavoo!" Sen huomaa-vat vuosittain yhä useammat.

Aatteen kotomaisena isän-tähahmona olet jatkanut me-nestyskekkäästi idean kehittä-mistä, pysytellen koko ajan tiiviisti kansallisen kehityk-semme kärkijoukossa.

Tänään — 20 oppivuoden jälkeen — Sinulla mence pa-remmin kuin koskaan. Olet Il-mailuliiton ja samalla koko Suomen suurin ilmailukerho yli kolmellasadalla jäsenelläsi. Lähes puolet suomalaisista laskuvarjourheilijoista kuuluu jäsenyyteesi — "Suurimpaan ja kauneimpaan".

Loppusuoralla olevana toi-mintavuonna 1980 olet jo ohittanut huikean 6000 hypyn rajan (jo syyskuussa). Mihinkä vielä ehditkään jos säät jaksavat olla suosiollisia...

Merkittävästi hyppyluke-miisi on epäilemättä vaikutta-nut loppukesällä hankkimasi suihkari — Pilatus Porter Turbo, sekin suurinta ja kau-neinta mitä maassa löytyy.

Toimitilojasi laajennetaan parhaillaan; on vuokrattu toi-nen parakki entisen viereen. Niin että merkittävänä pullon-kaulana vielä hiljakkoin ollut tilanahtaus alkaa helpottaa.

Tähän on tultu kahdessa-kymmenessä vuodessa.

Se mihin olet myötä-, vasta-ja alamäkien kautta edennyit kahdessa vuosikymmenessä ei ole pelkästään oma asiasi. Suurimpana ja kauneimpana Sinulla on aina ollut ja tulee epäilemättä myös jatkossakin olemaan merkittävä asemasi suomalaisen laskuvarjourhei-lun tukipylväänä, vaikuttajana ja uranuurtajana.

Näin lopuksi esittäisin ter-vehdykseni erityisesti niille Wanhoille Pioneereillesi, jot-ka potkaisivat liikkeelle koko urheiluparahommelton täällä Suomessa: Kavolle, Onnille, sekä monille muille. Onnea ja menestystä mukanaolleille, entisille ja nykyisille, vetäjille ja mukanaaseuraajille.

Liitytköön tulevaisuuteesi tästä lähtien enempi niitä myö-tä- ja alamäkiä.

toivoo

Eero Kausala
Eero Kausalainen
laskuvarjotoiminnanohjaaja
Suomen Ilmailuliitto ry

Kerhon perustava kokous pidettiin 19.5.1960, paikalla oli 31 perustavaa jäsentä. Perustamiskirja allekirjoitettiin 26.7.1960, Kavo Laurila, Kai Hagelberg, Martti Liukko, Paavo Galkin, Gunnar Sannholm ja Antero Wartainen toimivat allekirjoittajina. Yhdistysrekisteriin kerho hyväksyttiin 26.10.1960.

20-vuotisjuhlat olivat 8.11.1980.

Kavo Laurila, puheenjohtaja vuosina 1960 — 1968.

Alkuvuosina toiminta oli hiljaista, mutta hyppytoiminta kehittyi ja oppia haettiin aina Ranskaa myöten. Kerhon ensimmäinen hyppy suoritettiin 4.3.1962 Lohjalla pidetyssä lentonäytöksessä. Silloin hypättiin kaksi hyppyä, Kavo ensimmäisenä ja Altti Heiskanen toisena. Vuosi -62 oli hiljainen hyppyvuosi, vain 22 hyppyä, mutta sen jälkeen hyppymäärät nousivat huomattavasti.

Hyppytoiminnan yleistyessä koko maassa voitiin järjestää kansallisia kilpailuja ja SLK oli ylivoimainen kerätessään useina vuosina tarkkuus- ja temppuhyppäämisen Suomen mestaruudet Helsinkiin. Pohjoismaiden mestaruuksia saatiin myös kerhon tiliin.

Hyppykoneina käytettiin useita eri lentolaitteita, mistä vaan päästiin hyppäämään. Yleisin taisi olla Velj. Vainikaisilta vuokrattu Cessna 170. Oman koneen, Cessna 195:n kerho osti joulukuussa 1965. OH - CSE "sierra ekko" toimikin kerhon koneena useita vuosia.

Kerho merkittiin yhdistysrekisteriin 26.10.1960.

20-vuotisjuhlat olivat 8.11.1980. Ruoka ja juoma Juoma oli hyvää ja riittävää. Hovimestari lainattiin presidentin linnasta.

Juhlissa kului 20 kiloa loh-ta, 100 litraa boolia ja 100 litraa olutta.

Huvitoimikunta teki ja esitti neliosaisen kuvaelman mikä palkittiin aplodein. Helsinki-TV tallensi esityksen kuvakasetille jälkipolvien iloksi.



Espanjalainen Casa C-212 Aviocar vieraili esittelylennolla Malmilla syyskuussa 1980. Koneesta tehtiin uusi SLK:n relatiiviennätys, 19 hengen kuvio.

SLK:n toistaiseksi jakamaton kiertopalkinto tehtiin mopo-porterin sylinteristä. Juuri ennen OH-POA:n myyntiä Norjaan yksi sylinteri täytyi uusia. OH-POA oli kaikkien

rakastama ja siitä erottiin haikein mielin. Mutta OH-POB on niin paljon parempi että vanhaa Porteria tuskin enää muistetaan. Turbo-Porterin ja tavallisen ero on suurempi kuin tavallisen Porterin ja kerhon ensimmäisen hyppykoneen, Cessna-195:n (OH-CSE), välinen ero.

Laskuvarjojen kehityksessä oli 2 suurinta edistysaskelta tehovarjojen tulo 1965—67 ja liitovarjojen tulo 1975—76. Nykyään alkeis- ja tehovarjat ovat etupäässä oppilaskäytössä.

HARRY MARCELL OY

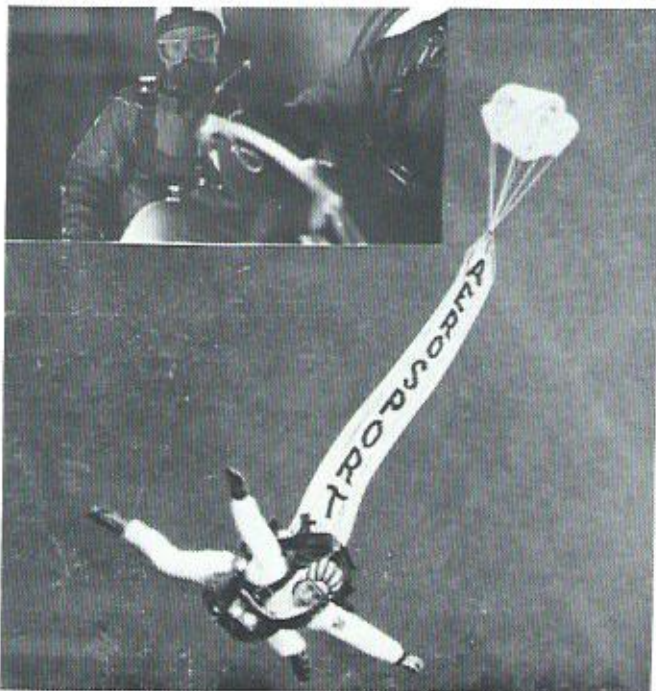
TALOKESKUS

LOUNAIS-LÄMPÖ OY

30300 FORSSA 30 ☎ 10 066

SLK muutti vasemmalla olevaan parakkiin vuonna 1972. Oikealla oleva parakki vuokrattiin vuonna 1980. Kerholla on käytössä noin 400 neliometriä koulutus- ja pakkaustilaa, sen lisäksi konehallissa paikka lentokoneelle.

Vuoden 1979 alussa SLK osti Laskuvarjourheilu-lehden julkaisu-oikeuden. Lehti on yksi kerhon taloudellisista kiviiripoista mutta sen mainosarvo on mittaamaton (eli sitä ei ole mitattu). Levikki on pieni mutta sisällön ja ulkoasun laatu pidetään korkeana. Eniten työtä vaatii taitto ja painatus joista huolehditaan turkulaisin voimin.



Tämä Volkswagen hankittiin kesällä 1980. Tarkoitus on joskus päästä siihen että Porter lastataan heti laskun jälkeen kiitoradalla. Nykyään kuuluu päivässä kymmeniä litroja kerosiinia turhiin rullauksiin.

Laskuvarjoilun mainostus on ollut vuonna 1980 melko vähäistä tiedotusvälineissä. Sanomalehdissä noin 4 kokosivua, aikakauslehdissä noin 10 sivua.

Erikaisuutena ilmestyi monissa roskalهدissä tarinoita sävyyn "kuoleman varjo selässä", joissa entiset hyppääjät kertoivat takavuosien hypyistään joilla he käyttivät varavarjoa. Toivottavasti nämä tarinat katoavat.



Televisiossa, kaapeliteveessä ja radiossa on ollut joitain juttuja. Radiossa eräs oppilas kuvaili ensimmäisen hypynsä tunteja suorana lähettyksenä.

Laskuvarjon avulla on mainostettu mitä tahansa, ilmeisesti hyppyyntä yhdistetään seikkailuhenki, vapaus ja vaaran viehätyks. Joitain mainostetuista tuotteista ovat autot, virvokkeet, vaatteet, vakuutukset, televisiot jne.

Ulkomailla on mainostettu kaikkea muutakin, aspiriinista alkoholiin.

Näytöshyppy vetävät hyvin yleisöä. Niitä ostavat mm. Helsingin kaupunki, urheiluseurat, kaupunginosayhdistykset, puoluejärjestöt, Lionsklubit, autoliikkeet jne. Vaikka Helsinki on itse tilannut näytöshyppyä todella vaikeisiin paikkoihin kaupungin alueella, sen poliisilaitos päätti kieltää Pallokentälle tilat

hyppy ja samalla kielsi näytökset Helsingissä. Asiasta tehty valitus on vireillä lääninhallituksessa. Toivottavasti päätös on ainoa oikea eli myönteinen sillä paitsi rahalahde, näytöshyppy esittelevät laskuvarjoilun parhaita puolia maallikoille.

SLK:n varjoista poistetaan vuosittain viitisen kappaletta. Uusia pyritään hankkimaan sen verran että varjoja olisi 3:lle konelliselle oppilaille, siis oltava noin 30 päävarjoa ja 20 varavarjoa.

Jäsenten omia varjokokonaisuuksia on nykyään noin 60 kappaletta, joukossa vielä muutamia tehoarjoja.

TULEVAISUUDEN ENNAKOINTIA

SLK:n tulevaisuudessa ei ole näkyvissä mitään suuria muutoksia. Uusien oppilaiden koulutus jatkuu ennallaan, hyppäjä tehdään enemmän kuin edellisellä vuonna. Hypykoneen rungon peruskorjaus on parin vuoden kuluttua ja moottorin peruskorjaus 3000 lentotunnin päässä. Moottorin korjaus on suurin tiedossa oleva investointi tällä hetkellä, nykyarvoltaan noin 250 000 markkaa. Nykyisen koneen kapasiteetti riittää vuosituhatlukuun loppuun asti ja jos kapasiteetti sattuisi loppumaan, paras vaihtoehto on hankkia toinen samanlainen, kaksimoottorikone ei tule kysymykseen.

SLK:n oman parakin hankinta on edelleen vireillä mutta se on siirtynyt muiden menojen takia. Parakki johon voisi pysäköidä myös Porterin olisi halvin vaihtoehto vuosien mittaan mutta kuten usein tapahtuu, varjoja on niin vähän että täytyy tyytyä kalliimpaan ratkaisuun.

SLK:n tulevaisuuden voi mullistaa täysin ainakin

- Malmin kentän lopetus tai sen kiinniloaikojen pidentäminen
- koneen ja/tai parakin tuhoutuminen
- polttoaineen hinnannousu yli kolminkertaiseksi reaaliarvoltaan

Hyppytoiminnan tulevaisuus

Parin vuoden sisällä luovutaan heikoista ja vanhoista alkeisvarjoista.

Viiden vuoden kuluessa luovutaan tehoarjoista, myös oppilaat aloittavat liitovarjoilla.

Ylijäämäreput poistuvat tehoarjojen mukana käytöstä ja ns. tandemit ovat ainoita repuja. Tandemit myös pienenevät ja yksinkertaistuvat ja ne sopivat kaikkiin hypyihin pakkolaukaisuhypyistä alkaen.

KAP-3 -automaattilaukaisimet haudataan historian roskatynnyriin ja niiden sijasta käytetään nykyaikaisempia laitteita. Automaattilaukaisimet tulevat pakollisiksi kaikille oppilashypyille ja myöhemmin kaikille hypyille.

Hypykoulutus nopeutuu, kurssi pidetään yhtenä viikoloppuna, kurssin hinta nousee 10 - 20 % vuodessa. Koulutus nopeutuu myös siksi että pakkolaukaisuhyppy jätetään pois.

Varjojen liitosuhde kasvaa, pinta-ala ei kasva, massa pienenee. Hypykilpailuista jäävät voimistelulajit eli taitohyppy ja kuviosarjat erikoisuudeksi. Kupurelatiivin ja tarkkuushyppyjen osuus kasvaa.

Edelläolevat ennustukset eivät ole oikeastaan ennustuksia koska jokainen kohta on jo toteutunut jossain maassa ja Suomi on tähänkin asti seurannut muita maita muuttaman vuoden viiveellä.



Ensi vuosituhatlukuun puolella luovutaan varjoista kokonaan, ensin käytetään maan vetovoiman kumoavia laitteita ja sitten siirrytään itsesuggestioon avulla tapahtuvaan levitaatioon, joka korvaa kaikki muutkin kulkuvälineet varjojen ja hypykoneiden lisäksi.

Suomen laskuvarjokerhon 20-vuotisjuhlan vieraat toivotavat kerholle hyvää tulevaisuutta

Tuomas Asumus

SLK:n lentolaitteet

Laskuvarjokerho ilman omaa lentokonetta on kuin sulaton lintu. Tämän oivalsivat SLK:n puuhakkaat nokkamiehet jo kerhon alkuvuosina. Ensimmäiset hyppyt oli hypätty Cessna 170:stä, johon mahtui kivuliaasti 3 hyppääjää. Sillä ryskyteltiin ylöspäin ja haaveiltiin omasta lentolaitteesta. Kerhon alkuvuosina oli käytössä ilmeisesti muitakin koneita, mutta pääasiassa Virtaselta vuokrattu sataseitsemänkymppinen OH-CSO.



Kaksi Pilatusta, se vanha ja "suihkukone".



Koitti vuosi 1966 ja kerho osti velaksi OH-CSE eli lyhyesti saalisierackkon. Se oli Cessna 195, johon aluksi tuupattiin ohjaajan seuraksi 5 hyppääjää. Se oli huimaa leikkia. Vähän huonommalla kellillä se ei tahtonut nousta hautausmaan vesitornin yli, vaan se oli kierrettävä. Kai ilkeät kielet olivat tavoittaneet Kululaitosten ja Yleisten töiden Ministeriön Ilmailuosaston, joksi Ilmailuhallitusta silloin kutsuttiin, koska asiaan puututtiin ja määrättiin ehdottomaksi rajaksi 4 hyppääjää. Tähän tyydyttiin ja EX CSE hyrräsi tai pörräsi taukoamatta Malmin taivaalla. Se oli kerhon uskollinen palvelija vuosina 1966 — 1972. Sitten kesällä -72 rysähti. Siirtolennolla sierraakko teki pakkolaskun ja vaurioitui pahoin. Sen taru loppui siihen. Vakuutusyhtiö laski pennit jonoon ja romu myytiin Jyväskylään Korhoselle.

Kun pilvet olivat synkimillään alkoi pilvipeite kuin itsestään rakoilemaan. Ensiksi kukaan ei tahtonut antaa SLK:lle vuokrakonetta, kunnes saatiin CSW. Ja sitten tarjottiin meille myyntiin Pilatus Porter. Hinta tuntui mielikuvitukselliselta. Samoin kuului kummia kuiskeita siitä, kuinka vaikea ja herkkä kone oli. Belgiassa oli romutettu kolme moottoria ennätysajassa. Kynät savusivat, kun tietty fanaatikkojen joukko laskeskeli kustannuksia ja tehoja. Laskelmat tuntuivat tyydyttävän jopa HILY:n puuhamiehiä, koska he tulivat takaajiksi omalta osaltaan. Kauppa tehtiin ja sitä kauppaa ei ole tarvinnut koskaan katua. OH-POA osoittautui heti alkajaisiksi varsinaiseksi työjuhaksiksi, jolla oli tyyliä ja suoritusarvoja. 7 hyppääjää kohosi ennätysajassa 1000, 2000, 3000 jopa 4000 metriin. CSE:ön aika oli jäädä useimmiten 2000 metriin ja sinnekin sai jurrata kauan. Nyt kohosi 7 hyppääjää kuin leikiten 3000 metriin. Koulutustarve lisääntyi ja tavallaan koko SLK siirtyi siirtuuteen aikakauteen.

Kone osoittautui vahvaksi työkaluksi, joka ei pulaan jättänyt. Kahdeksan vuoden aikana koneeseen tehtiin seuraavat korjaukset: sytytysjohdot uusittiin, moottori vaihdettiin, rungon peruskorjaus, yksi venttiilin vaihto, kaasuttajan vaihto ja viimeinen yhden sylinterin vaihto. Se on vähän, kun ottaa huomioon kuinka paljon sitä rääkättiin.

Tuli kevät 1980. Hyppääjien jonot Malmilla kasvoivat. Papa oskar alfa jurrasi jatkuvasti, mutta jonot eivät lyhentyneet. Oli tullut hetki, jolloin todettiin, että Papa Oskar Alfa aika oli ohi. Kerholaisen vaatimukset olivat vuosien mittaan kasvaneet. Enää 3000 metriä ei ollut yhtään mitään. Piti päästä neljään tonniin. Seitsemän kuvio ei ollut enää mitään, piti saada 8 tai 10.

Turbo sen pitää olla. Suihkukone semmonen kuin Oulussa oli. Mutta se maksaa niin paljon. No paljonko? Kaikkihan on suhteellista. No kokeillaan edes. Ja niin kokeiltiin. Fokker buugeihin tilattiin Tilauslennon Turbo Porter. Se lenteli muutaman keikan ja piti kovaa ääntä. Ei-

kä se tullut oikein livakasti alaskaan. Mutta se oli myynnissä ja sen hinta edelleenkin sama kuin ennen buugia. Taas kynät savusivat ja tuli mahtavia lukuja. Papa oskar alfa kaupiteltiin täyttä päätä tanskalaisille ja ruotsalaisille. Päätettiin ainakin kouluttaa kolme pilottia.

Siitä se sitten selkeni koko juttu. Heinäkuun alussa haettiin OH-POB Malmille. Ja siitä se taas lähti käyntiin. Kerhon omat pilotit keksivät käsi-alan millä ääni kävi siedettäväksi. Kokemusta haettiin lisää Gällivaresta Pohjoismaisista RW mestaruuskilpailuista, jotka lennettiin kokonaisuudessaan OH-POB:illa. Ja nyt riittää tehoa. 10 hyppääjää 3000 keikka 15 minuuttia. 4000 keikka samalla hyppääjämäärällä 20 minuuttia. Tonnin poka useampine kierroksineen menee 10 minuuttia. Hyppyteholtaan Turbo on noin 200 % tehokkaampi kuin POA. Sopivissa olosuhteissa sillä kärrää n. 250 — 300 hyppääjää 4000 metriin päivässä. Sellainen se on, se meidän OH-POB.

Norjalaiset pääsivät nakille ja ostivat Osloon OH-POA:n. Haikeat jäähyväiset ja kone lensi vuoноjen sekaan.

Pentti Salminen



Muistupu mieleeni kevatilta Malmilla lähes viisitoista vuotta sitten, tarkemmin sanottuna 19.04.1966. Suomen Laskuvarjokerhon järjestyksessä kolmas alkeiskurssi oli päätynyt. Opit laskuvarjolla hyppäämiseen oli saatu Landenin Kössen ja Ylisen Kustun tiukassa koulutuksessa. Lentosemarakennuksen edessä odotti Cessna 195 OH-CSB ensimmäiseen hyppyyn valmistautuvia hyppääjiä. Epävarmoin askelin kävelin kohti konetta. Hyppymestari Antero Takkala kiinnitti PT-10-varjoni pakkolaukaisubihnan luotettavan tuntuisesti lentäjän penkin jalkaan. Olimme ilmassa, Antero tarkisti streamerilla hypypaikan ja pienen kaartelun jälkeen komensi minut ulos. Siihen aikaan oli Cessnaan asennettuna kaksi tankoa koneen oikeaan kylkeen siiven alle ja muistan hyvin epätoivoisen kiipeämiseni alemmalle tangolle pitäen käsillä ylemmästä kiinni. Ilmavirta oli melkoinen ja moottorin jyrinä täytti koko maailmani. Vapauttavan mene-komennon jälkeen suljin silmäni ja irroitin otteeni tangosta. Seurasi ihmeellinen hiljaisuus ja katsoessani ylös näin 84 neliometriä vihreää umpikupuvarjoa pääni yläpuolella. Olin hypännyt elämäni ensimmäisen laskuvarjohypyn.

Hyppymääräni kasvoi seuraavien vuosien kuluessa varsin verkkaiseen tahtiin. Työkennellessäni muutaman vuoden Vaasassa perustimme Niemisen Timpan kanssa sinne laskuvarjokerhon 1969. Kerhon perustamisen jälkeen vilkastui hyppäämiseni huomattavasti ja palattuani takaisin kotikaupunkiini Helsinkiin toimin SLK:ssa kouluttajana sekä myös koulutuspäällikkönä useita vuosia.

Seuraava merkkitapaus hyppyyrälläni tapahtui 08.06.1974. Eräs hyppykurssi oli päätynyt. Hyppymestarina pudotin Pilatus-Porterista tummatukkaisen neitosen ensimmäiselle hypylleen. Ja kuten SLK:ssa on tapana: koulutuspäällikkö löytää hyppykurseilta elämänsä naisen vrt. Unda ja Veka. Niinpä mi-

nun kohdalleni tuli tämä tummatukkainen Maami. Mainitulta kurssilta muuten kehittyi iso joukko aktiivihyppääjiä mm. Kari Hallikainen, Veka Rissanen, Ilari Degerlund, Kari Tikkenen ja Anne Kaukoranta. Maamin ja Karin pokasta tulee myös mieleen Annen ikimuistoinen ensimmäinen hyppy (10 sekuntia vapaata).

Maamin eteneminen hyppyuralla oli opiskelusta johtuen melko hidasta. Hyppymäärä kuitenkin kasvoi ja 1977 pääsimme yhdessä jo RW-hyppäjien hyppäämään.

Kahden tyttärenti lähestyessä 16 vuoden ikää tarjosin heille syntymäpäivälahjaksi hyppykurssia. Vanhempi Leila ei noteerannut tarjoustani, mutta nuorempi Leila ilmoitti tulevansa laskuvarjohyppy-

kurssille. Aloitussajankohta vain siirtyi viime keväästä loppukesään hänen halutessaan tyttökaverinsa Riitan samalle kurssille.

Elokuussa alkanut kurssi olikin osanottajamäärältään SLK:n suurin, 34 oppilasta. Vekan ja Karin vetämänä opetettiin viikon peruskoulutusjaksolla uloshypyn tekniikka, varavarjon käyttö ja maahan-tulo kaatumisineen. Isäpappa toimi myös kouluttajana opettaen tyttärtään muiden oppilaiden joukossa. Lauantain 23.08. koittaessa kiiruhdimme Leilan kanssa kentälle heti aamuseitsemältä. Olimmekin sitten heti ensimmäisessä pokassa. Turbo-Porter kiipesi 800 metrin korkeuteen, Veka tarkisti streamerilla uloshypypaikan, pudotti kuusi ensikertalaista ja luovutti sitten

hyppääjä sukupolven vaihtuessa



hyppymestarin tehtävät minulle. Pudotin ensin Leilan kaverin Riitan ja hänen jälkeensä komensin oman tyttären ovelle istumaan. Varsin mukavalta tuntui nähdä oma jälkikasvu perheelle niin tutun harrastuksen aloitusvaiheessa. Mene-komennon jälkeen Leila ponnisti ensimmäiselle hypylleen ja varsin hyvin meni. Mielestä kävi oma ensimmäinen hyppy vajaa 15 vuotta takaperin. Hyppääjä sukupolvi oli todella vaihtunut. En jäänyt kuitenkaan Turboon uneksimaan, vaan loikkasin Leilan perään. Pitihän tyttärestä huolehtia maahan saakka. Huutelini ilmassa Leilalle ohjausohjeita ja niinpä hän kiltin tytön tapaan seurasi minua maalialeelle.

Itselfäni taitaa 1000 hypyn raja jäädä näillä näkymillä saavuttamatta, mutta kun lakemme perheen kolmen hyppääjän hypyt yhteen, olemme jo aika lähellä.

PS. Satuina muuten 11.09. mukaan 19 henkilön SE-kuvioon, joten vieläköhän se vanha konkarikin...

JOS SINULLA ON VAKUUTUKSIA POHJOLASSA
 OTAYHTEYTTÄ JA KYSY MONITURVA-ALENNUSTA.



Kysy mieluiten edustajaa, jonka kanssa olet aikaisemmin hoitanut vakuutusasioitasi.
 Kuulemiin ja näkemiin.

POHJOLAYHTIÖT
 POHJOLA-SUOMENALAINEN YHDISTYS
 EUROOPPALAINEN

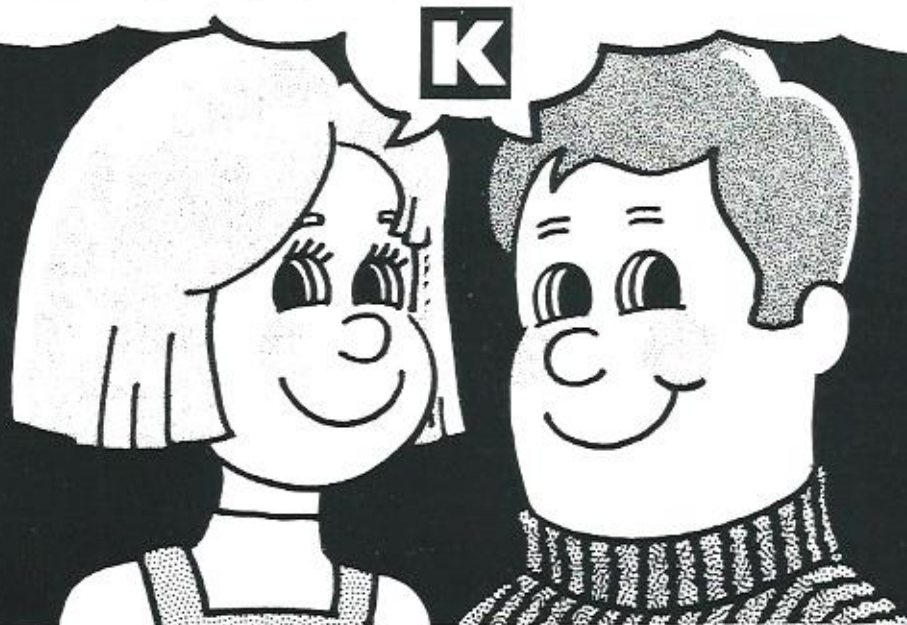
Kaikki hyppääjän
 tarvitsemat
 välineet meiltä:

LASKUVARJOTARVIKE KY

Matinlahti, PI 26 33721 TAMPERE 72 Puh. 931-172 616



**K-kauppa
 uusiutuu eduksesi**



UUTUUS!

**ÖLJY-
POHJAINEN**

Pinotex EXTRA

Öljypohjainen Pinotex Extra antaa puulle puolipeittävän, suojaavan ja puun elämistä myötäilevän kalvon. Siksi Pinotex Extra-la suojattu puu on vettähylykivä ja erittäin säänkestävä. Hae oma Pinotex Extra-sävy. Se sopii suomalaiseseen maisemaan.



Sadolin

PINOTEX PUUN PARHAAKSI



BRIDGESTONE

Raskaita pitkä matkan kuljetuksiin, huonoihin tielosuhteisiin, talvioloihin, oikeat renkaat eri pyöriin ja tarkoituksiin. Kuorma- ja linja-autoihin 6 eri vaihtoehtoa. Tutustu niihin ja kysy käyttäjien kokemuksia.

YHTEISOSTOT OY

**Siemens
tuntee
sähkön**

SIEMENS

Lihaa säästämättä, laadusta tinkimättä



Maksamakkara on kunnon ravintoa, sillä se sisältää myös vitamiineja ja monia tärkeitä kivennäis- ja hivenaineita, ennenmuuta rautaa.

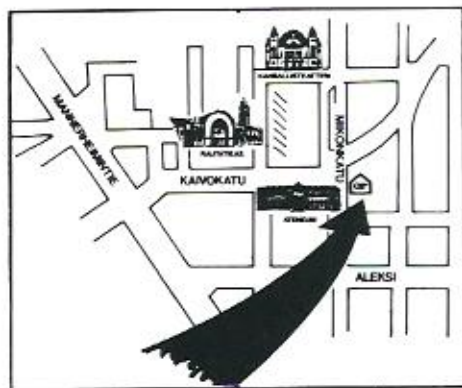
Helsingin Kauppiattien suosituissa maksamakkaroissa on kolme hyvänmakuista vaihtoehtoa. Kokeile aamu- ja välipalaksi HK:n herkku-, tomaatti- tai savumaksamakkaraa. Voit myös ostaa useita makkaroita kerrallaan – avaamattomina ne säilyvät jääkaapissa pitkään.



HELSINGIN KAUPPIAT OY


asunto asiantuntija

Asiantuntija on aina edullisin ratkaisu



**OSUUSPANKKIEN
KIINTEISTÖKESKUS OY**

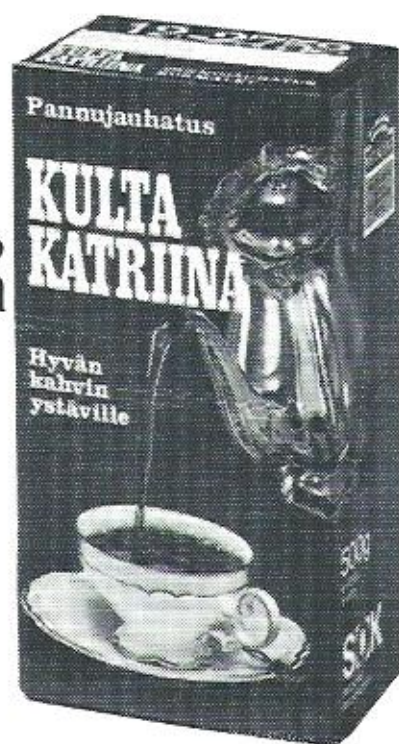
Mikonkatu 11, vaihe 651366
Asuntomyymälä Ma - Pe klo 9.00 - 16.30

Hyvä kahvi on huomaavaisuus, joka muistetaan

Tarjoa Kultra Katriinaa,
aina yhtä hyvää.



OSUUSKAUPAT
SOKOS



AREA

Lähde Areasta harrastematkalle

Areasta löydät harrastematka-
asiantuntijan. Voit valita ohjelmas-
tamme juuri sinua kiinnostavan
matkan tai kerätä porukan muita
samanhenkisiä ja lähteä "mitta-
tilausmatkalle". Soita tai tule käy-
mään. Pallo on sinulla.

Area on SVUL:n virallinen matkanjärjestäjä.
AREA-Helsinki vaihe 90-661 491
sekä toimistomme kautta maan.



Tilaa ystävillesikin
LASKUVARJOURHEILU

OY SANTASALO-SOHLBERG AB

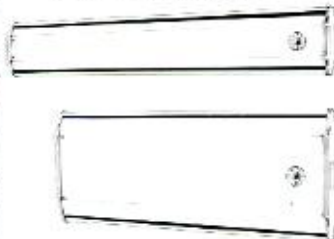
Korkealaatuisten tislaus koneiden ja autoklaavien valmistaja vuodesta 1932.

Postiosoite Hankasuontie 4-6, 00390 HELSINKI 39
Sähkeosoite SASO HELSINKI

Telex 121726 saso sf
Puhelin (90) 544 655

Tehokasta lisälämpöä!

ÄVIKEN-VIRTAUS- LÄMMITTIMET



Äviken-lämpölista ja -paneli. Tehot 400...1000 W. Nopeasti turvallista ja edullista lisälämpöä. Menestys Ruotsissa - nyt myös Suomessa!

 **äviken**

EDULLINEN JA KYSYTTY BJM-LÄMPÖPUHALLIN

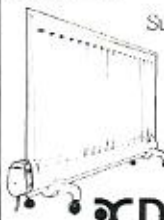
Termostaattisäätöinen BJM-puhallin on tehokas ja nopea.



Kaksi lämmitystehoä: 1000 ja 2000 W. Myös viileätä ilmaa. Varustettu ylikuumentussuojalla. Kevyt 1,4 kg. Väri: punainen.



DIMPLEX-SÄHKÖLÄMPÖ- PATTERI



Suomen oloihin suunniteltu ohjattavien lämmittimen. Suosittu myös muualla Euroopassa. Tyylikäs ja taloudellinen.

 **Dimplex**

**Tutustu
tehokkaisiin lämmittimiin!**

Sähkötarkastuslaitoksen hyväksymiä.

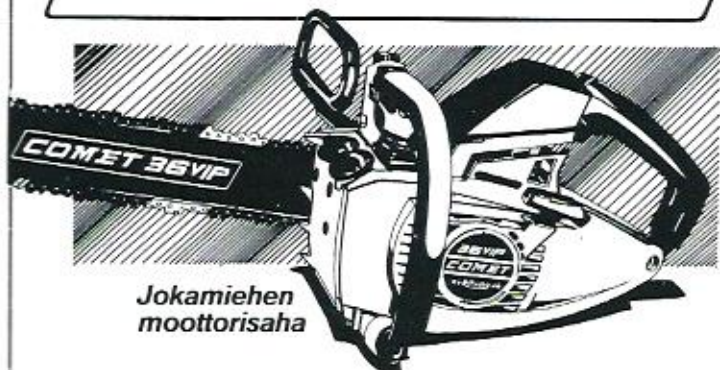
Myynti: sähköliikkeet, rautakaupat, tavaratalot tai muut alan liikkeet.

Pääedustaja: Tammiholma Oy
PL 39, 00401 Helsinki 40
puh. 90-578 055



Kun tuskastut
"hikisahaasi" valitse
avuksesi

COMET 36VIP



Jokamiehen
moottorisaha

COMET 36 VIP on pieni, mutta tehokas... mökille, puutarhaan, rakennustöihin, maatilalle. VIPpiä yksinkertaisemmaksi moottorisaha ei enää käytöltään voi tulla. Siksi se on jokamiehen joka paikan saha.

COMET 36 VIPpiä myyvät alan asiantuntijaliikkeet. Vain asiantuntijaliikkeistä voit saada asiantuntijapalvelua, asiantuntijan käyttöopastuksen, asiantuntijan neuvot ja asiantuntijan huollon. Asiantuntemusta Sinulta osoittaa se, että käännyt Raket-piirimyyjän puoleen. Sieltä saat VIPpiä.

oy Elfving ab
1910

Kumpulantie 3 C 00520 HELSINKI 52 Puh. 750 855

ja RAKET-myyjät kautta maan

Kuljetusliike

TAPIO OKSANEN

Veräjämäentie 7 00650 HELSINKI 65
Puhelin: Kotiin 727 280 (723 980)
Autoon 94040/02046

Vaihtolava-autoja • Nosturiautoja • Vaihtolavoja

ammattikuva
Hupponen & Mattila Oy

Kasarminkatu 2, 20500 Turku 50, puh. 24616

Valokuvaamo
Reprolaitos

— Värierottelut tähänkin lehteen

Lukuisten toivomusten johdosta alkaa Laskuvarjourheilu julkaista esimerkillisen epä-säännöllisesti kulttuuripalstaa. Emme ole vielä onnistuneet saamaan vakituista toimittajaa palstallemme, mutta rohkenemme toivoa lukijakunnaltamme voimakasta panosta (kaikki huomioidaan).

Tällä kerralla olemme onnistuneet saamaan riveihimme avustajaksi tunnetun teatterija tv-kriitikon Kakka Juvajan.

K. Juvajalla oli tilaisuus seurata ParaVision uuden lähetysverkon avajaisohjelmaa pääkaupunkiseudulla vaikuttavan alastuloreippailuyhdistyksen Kehä III:n TurboKotkien 20-vuotisgaalaillassa.

KAUPALLISUUTTA, VÄKIVALTA, SEKSIÄ

...kaikkia tätä sopi seuraamaan ParaVision lauantaiseen ohjelmaan. Tästä voi helposti päätellä illan olleen mielenkiintoinen ja antoisa.

ParaVisio loihti eteemme mitä hienostuneimman kavaladin, johon kuului teatteritaiteen helmiä, musiikillisia herkkupaloja ja tietopuolista herkuttelua, unohtamatta klassista jännitystäkään.

"Yöllinen perhedraama aikuisille" avasi nautinnollisen illan. Tässä todellisuuspohjaisessa näytelmässä olivat päätehtävissä Nils Krutdorf, Ansa Ikola ja Heikki Ikola.

Ansa Ikolan tulkinta ristiriitatilanteen kourissa kamppaillevasta kreivittärestä oli herkkä ja suorastaan viiltävän todentuntuinen. Nils Krutdorfin kreivi ja Heikki Ikolan paroni olivat myös huolekasta ja syvällistä työtä.

Erityistä huomiota kiinnitti pienessä sivuosassa rauhanenkeliä näytellyt Gabriel v. Flying. Erittäin realistisesti osaansa esittäneestä Flyingistä tulee teatteritaide vielä kuulemaan.

Illan musiikillinen anti oli tasoltaan ja toteutukseltaan sangen monipuolinen. Tärkeintä osaa näytteli Strato-tv:n järjestämä Syksyn Sävel-laulukilpa. Ohjelma oli musiikillisesti antoisa ja laadukas, mutta jälleen kerran täytyy vain ihmetellä mitä virkaa ohjelmakoordinaattoreilla oikein on, kun tällainen ohjelma sijoitetaan näin aikaiseen vaiheeseen, jolloi useat pienetkin



KULTTUURI

katsojat epäilemättä vielä ovat tajuissaan. Kaikista ansioistaan huolimatta Syksyn Sävel ei todellakaan ollut sovelias perheen pienimmille tai muutoin vajaakykyisille ohjelman sisältämän rajun realismin vuoksi.

Miltä jo naturalismia lähennellyt realismi oli voimakkaimmassa kukassaan talonmies Taskinen tulkitsemassa "Talonmieslaulussa" sekä Lavea Leveenin sensuellissa musiikkiteoksessa "Olen Rotunainen".

Talonmieslaulu edusti työväenkulttuuria parhaimmillaan, kuvaten osuvasti työtätekevän kansanosan tuntemuksia kuluttavan jokapäiväisen raadannan lomassa — raadannan, josta ansaitut hedelmät kapitalistinen järjestelmä kuitenkin riistää tekijältään. Vaikka yleisökielvan tulokset selviävät vasta tovin kuluttua, rohkenee tälle mainiole esitykselle toivoa sen ansaitsemaa hyvää, jos ei sitäkin parempaa menestystä.

"Rotunainen" kuvasi pelkistetysti niitä ristipaineita, joita nykyaikaisessa kilpailuyhteiskunnassa puhtaaksiviljellyn sovinismin varassa elävä itsellinen, itsenäinen naishenkilö joutuu toimiessaan kokemaan. Sävelmä sopi mainiosti Lavea Leveenin tummalle, ajoitin jopa käheähkөөön viitaavalle altolle.

Musiikillisesti esitys oli korkeatasoinen, joskin Lavean sensuelli laulutapa ja sexiä tihkuva esitys saattanevat vaikuttaa häiritsevästi laulukilpaa arvostelevaan puritaanisempaan kansanosaan. Ns. re-

teempi väestö sen sijaan saattane antaa samasta syystä johtuen muutamia lisäpisteitä — siitakin huolimatta, että nyt olivat kilpailemassa sävelmät, eivät esittäjät.

Edelläolevien lisäksi oli kilpailussa toki useita muitakin ansiokkaita musiikkiesityksiä, kuten esimerkiksi kaukaa Pohjan periltä Hyvinkäältä saapuneen Aslak Pyöreäpään joikiulu. Irman ja Dynän esitykset sitä vastoin saavat vielä näin jälkeenkäpäin kylmät väreet selkäpiihin ja sokerin rouskumaan hampaisiin.

Mutta yleisöhän se lupulta sen viimeisen sanan sanoo, kunhan ne vastauskupongit toimitetaan sinne Strato-TeeVeele. Odotamme jännityksellä onko kansamme musiikkimaku voinut vielä entisestäänkin huonontua... Mutta kuten ohjelman ansiokas juontaja, viehättävä Irvi Mekola lopuksi totesi: "Vain mäntti jättää äänestämättä!"

Musiikkiohjelman päätettyä siirryttiinkin sitten luontevasti Orapöllön silmäniskujen johdattelemina takaisin ParaVision seuraan.

Olen arvostelupalstoillani useinkin joutunut kritisoi-amaan nuijia ja mänttipäisiä ohjelmakoordinaattoreita, mutta tällä kerralla olen pakotettu antamaan niille törpöille jopa tunnustusta, en toki paljon — vaan ihan pikkuisen.

Sana viikonvaihteeksi oli sijoitettu erittäin sopivaan paikkaan. Syksyn sävelen jälkeen olikin syytä hiljentyä miettimään elämän syvien kysymysten äärelle.

Illan kuluessa huomio kiinnityi Strato-TeeVeen mainoksiin. Niiden perusteella voi selvästi todeta, että kyllä taas katsojia manipuloitiin ja uusia tarpeita luotiin kosolti. Esimerkiksi Cutaway-saippuan tärkeydestä keskinkertaiselle tai sitäkin vaatimattomammalle parailijalle annettiin selvästi liioitteleva kuva.

Ohjelmaan merkitty "Yöjännäri" jäi teknillisten vaikeuksien vuoksi pois, mutta Strato-TeeVeen työntekijöiden saumattoman ammattitaidon ansiosta tilanne korjattiin salamannopealla improvisaationumerolla, jossa sirpaka kuuluttaja aidontuntuisesti kiljähdellen alkoi kirmailla olion (apinax gorillux) kanssa.

Täysipainoisen ja tasokkaan ohjelmakokonaisuuden päätti ansiokkaalla tavalla alastuloreippailuyhdistyksen Kehä III:n TurboKotkien tanssi- ja laulu-yhtiö Turbon Pojat ja Vähän Tytötkin. En malta olla laittamatta tähän yhteyteen katkelmaa erästä yhtiön esittämästä riipaisevan herkstä lyyrisestä runoelmasta, joka oivalla tavalla heijastaa Tuebon Poikien ja Vähän Tyttöjenkin syvällisintä elämäntilafilosofiaa:

Käyn kentän laitaa, minä ilman paitaa
Ei estä kukaan, kun sinne meen.

Vain äänen kuulen, tuon Turbon suuren,
Se lentää suoraan — mun sydämeen.

Tymäsää nyt tarpeeksi on mua nypinyt
luulen että taivas alkaa olla kirkas nyt.
Päästäkää mut vihdoin, viimein hypykoneeseen:
mä tahdon tästä vapaaseen.

Aivan viimeiseksi lopuksi haluan kiittää mainiosta kokonaisuudesta niin ParaVisiota kuin StratoTeeVeatäkin ensiluokkaisesta ohjelmakokonaisuudesta, joka antaa selviä viitteitä siitä, että voimakkaan taustatekijänä olleella alastuloreippailuyhdistyksellä Kehä III:n TurboKotilla on merkittävä sanansa sanottavana myös tv-viihteen alalla. Oikeastaan heräsi kysymys, onko viimeiset kaksikymmentä vuotta oltu ihan väärällä alalla?

Gaalailta muutoinkin oli erittäin ansiokas ja viihtyisä, josta vilpittömät kiitokset.

Helsingissä 18.11.1980

Kakka Juvaja

konventionaalisten mm-80

Hannu Laitinen

DDR ja Neuvostoliitto keräsivät enimmät mitalit laskuvarjohypyn MM-kilpailuissa. Suomen Olavi Kilpinen sijoittui henkilökohtaisessa tarkkuudessa erinomaisesti kahdeksanneksi; muuten joukkueemme (Anssi Horppu, Olavi Kilpinen, Jarmo Laamanen, Kalle Savolahti ja Tatu Soini) menestyivät tyydyttävästi sijoittuen maitten välisessä kilpailussa 13.



Laskuvarjohypyn 15. MM-kilpailut taito- ja tarkkuushypyissä pidettiin 15. — 28.8. Bulgarian Kazanlakissa.

Ensimmäistä kertaa kilpailujen historiassa kaikki hypypääjät käyttivät patjavarjoa ja kilpailusuoritusten taso oli muutamaa poikkeusta lukuunottamatta kauttaaltaan laadukas.

Kilpailuihin osallistui kaikkiaan 25 maata. Joukkueissa oli yhteensä 124 miestä ja 58 naista.

Uusi osallistuja Kiina otti vakuuttavan pistesijan sekä miesten (16.) että naisten (4.) kokonaiskilpailussa. Neuvostoliitto ja DDR menestyivät parhaiten, USA ja Kanada tällä kertaa odotettua huonommin.

Kilpailujen yllättäjä oli Belgian nuori Dirk Boidin, 22, joka voitti henkilökohtaisen tarkkuuden. Kisojen menestyksekkäin urheilija oli miesten yleismestari, N-liiton kokenut Nikolai Usmajef.

Suomen joukkueen paras laji oli henkilökohtainen tarkkuushyppy. Sekä taitohypyssä että joukkuetarkkuudessa koettiin joitakin harmillisia takaiskuja.

Pohjoismaista olivat mukana ainoastaan Tanska ja Suomi. Suomi oli naapuriaan parempi maitten välisessä kilpailussa ja Tanska puolestaan joukkuetarkkuudessa.

Valmistelut

Joukkueemme valittiin Joensuun SM:ien päätteeksi tunnettujen ja ennalta tiedettyjen periaatteiden mukaisesti. Valituksi tulivat Anssi

Horppu (ULK), Olavi Kilpinen (LJK), Jarmo Laamanen (LJK), Kalle Savolahti (LJK) ja Tatu Soini (LJK).

Eero Kausalainen oli aiemmin valittu tuomariksi ja Ilkka Stauffer tuomarioppilaaksi. Allekirjoittaneelle oli juhannuksesta lähtien selvillä joukkueenjohtajuus, samalla kontolle lankesivat delegaation johtajan tehtävät.

Joukkueemme lääkärinä toimi Utissa Heikki Laapio joka sekä rokotti että varusti joukkueemme matkaa varten lääkintätarpeilla.

Heinäkuun lopulla tehtiin joukkueelle valmennusohjelma, mikä päättyi viikon pituiseen leiriin juuri kisojen alla. Tavoitteena olleet neljäkymmentä hyppyä miestä kohden saavutettiin, taitohyppäjien lukumäärä jäi tosin säiden takia hieman laskettua pienemmäksi.

Talousarvio näytti alkukestävästä lupaavalta, olihan liiton ja sen kautta opetusministeriön osuus melkoinen. Viime tinkaankin oli osa lasketuista rahoista kuitenkin eri syistä huventunut, ja joukkueelle jäi katettavaksi kolmannes budjetista.

Hankintatoimien alkuun oli päästy heinäkuussa ja tehtävää jatkettiin porukalla. Lisäksi muodostettiin vapaa-uohtoinen tukiryhmä, josta muita unohtamatta mainittakoon Heikki Halme, Rainer Hanhilahti, Veikko Korhonen ja Kalevi Reiman. Periaatteena oli, että joukkueella on kunnan varusteet, kaikki kulut jaetaan tasan, mutta päältä maksetaan ensin harjoitushy-

pyt. Tavoitteet saavutettiin, mutta ei vaivatta.

Matkat

Matkakohteemme asetettiin huonosti Finnairin reitteihin. Edullisimmaksi matkustusvaihtoehtoksi löytyi Rainer Hanhilahti/Area tehokkaalla etsinnällä kahden viikon charterlento Mustanmeren rannalle. Menomatka tapahtui yötyömyöden ja juuri harjoitushyppyihin keriten. Tulomatalla saimme viettää vajaan kaksi lepopäivää Mustanmeren 'Aurinkorannalla'.

Matkanteko sujui menen tullen ongelmitta. Autot odotettiin siellä, mihin ne oli tilattu eikä ihmettelyä matkatavaroiden ääressä tarvinnut myöskään majapaikan takia harastaa.

Kilpailupaikka

Kazanlak, jonka liepeillä kilpailupaikka oli, sijaitsee 15 km leveässä ja 130 km pitkässä laaksossa Keski-Bulgariassa, missä ilma on lämmin ja suoruisa ruusujen viljelykseen ja josta Bulgaria tuottaa kallisarvoista ruusuöljyä vientiin.

Majoituspaikkana oli vain 6 km kentältä sijaitseva hotelli; ruoka oli hyvää ja kohtelu ystävällistä.

Kilpailujen järjestäjä onnistui hyvin erityisesti kilpailijoiden kannalta. Kilpailupaikat olivat hyvät, lajit sujuivat tehokkaasti ja yleisöä riitti kaikille päiville satoja, parhaimpina päivinä yli kymmenen tuhatta henkeä. Suurin moite järjestäjälle täytyy antaa vaja-vaisestä tiedottamisesta kilpailun kulun ja järjestelyiden suhteen.

Joukkueemme saapui lauantaina 16.8. aamuyöstä hotelliansa, lauantain aikana suoritettiin harjoitushyppy, sunnuntaina osallistuttiin mitaviin avajaisiin, ja ensimmäinen kilpailupäivä oli maanantai.

Päivä oli kuitenkin aamusta lähtien sateinen ja kilpailut pääsivät alkuun vasta tiistaina.

Sekä kilpailupaikka että tuomariiston lukumäärä mahdollistivat taito- ja tarkkuushypyn samanaikaisen suorittamisen. Naiset alkoivat tarkkuudella ja miehet taitohypyllä. Sää alkoi loppuviikkoa kohti parantua ja parina päivänä nautittiin jo 30 celsiusasteen lämmöstä. Kaikki lajit suoritettiin loppuun, tosin varapäivä hyväksi käyttäen ja väliin tuulta ja sadetta pitäen.

Kilpailupäivät venyivät aamu klo 6:sta iltaan klo 21:een (hyvälle peruskunnolle saatiin käyttöä).

Henkilökohtainen tarkkuus

Henkilökohtainen tarkkuus sujui Suomen joukkueelta melkoisen hyvin. Tosin tuulen nopeat vaihtelut ja lämmön tuomat nostot aiheuttivat virheitä sekä meille että myös eturivien maiden hypääjille. Vaikkein sää oli tyyni, aurinkoinen ja kuuma ilma, jolloin varjo pyrki väkisin kulkemaan yli. Tällöin hypääjä joutui tuomaan varjonsa väkisin alas ja tekemään hätäisen polkaisun, mikä puolestaan usein palkitsi jonkun sentin virheelä. Tiimin johtajan mielestä finaali oli usein liian lyhyt ja samalla korkea — kilpailijat

vetosivat vaihtelevaan tuuleen.

Enska Kilpinen teki toisella kierroksella sentin ja kolmanella kaksi ja oli siinä vaiheessa 3 cm:n yhteistuloksellaan 49. Tämän jälkeen hän 'kilautti' tasaisen varmasti loput seitsemän hyppyyään ja samoin nousi sijoitus: kahdeksannen kierroksen jälkeen 12. ja lopullinen sijoitus 8. Paras suomalainen henkilökohtainen sijaluku yli kymmeneen vuoteen.

Jami Laamanen teki ensimmäisellään yhden sentin ja sen jälkeen puhtaita suorituksia 5. kierrokseen saakka (4. jälkeen 17.). Viidennen tulos 1 cm ja 2 seuraavaa puhtaasti, seitsemän hypyn jälkeen kymmenentenä, 8. ja 9. hypyllä kaksi senttiä kummallakin, 10. puhdas ja kuuden sentin hyvällä yhteistuloksella 21. sija.

Loput suomalaistulokset asettuivat melko lähellekin, Tatu Soinilla 44 cm (70.), Kalle Savolahdella 56 cm (73.) ja Anssi Horpulla 1.02 (85.).

Kalle loukkasi ensimmäisen hyppynsä voimakkaalla 00-kurotuksella istumalihaksensa, mikä haittasi koko loppukilpailun ajan. Jamille koitui myöhemmin sama kohtalo, mutta hieman lievempänä.

Vaikeaa kilpailusäättä kuvastane myös se, että ensimmäisen kierroksen jälkeen oli 00:ia 52 kpl, mutta 9. jälkeen enää kolme ja 10. jälkeen kaksi. Lajin päätteeksi jouduttiin tekemään uusintakierros sekä voittajan että kolmannen sijan suhteen, kumpikin selvisi yhdellä kierroksella. Mestaruuden otti Belgian 22-vuotias Dirk Boidin. Hän kertoi harrastaneensa hyppäämistä 6 vuotta, joista suurin osa viime vuosina, hyppyä takana n. 1500. Hänellä on ollut menestyksiä vuodesta -76, mutta ei kuitenkaan ennen MM-kisoja mitään varsin merkittävää. Dirk oli käyttökeltään avoin eikä askel/lantio kangistunut myöskään mestaruuden jälkeen. Dirk'in veli oli ollut Fokker-Boogiassa ja luvannut tulla toistekin. Ehkä sen vuoksi Dirk halusi itselleen joukkueemme MM-kompromissilakin (tosin haluttua tavaraa kotimaassakin).

Hopeamitali meni Kanadaan, kolmas ja neljäs sija Englantiin.

Joukkuetarkkuus

Ensimmäisellä kierroksella joukkueemme yhteistulos oli hyvä 9 cm. Sveitsi ja Unkari johtivat puhtaalla tuloksella. Toisella kierroksella Suomen joukkue teki 8 cm ja yhteistulos 17 cm oikeutti 13. tilaan. Kolmas kierros meni epävarmasti ja tyynen kelin vaikeuksista johtuvista lyöntivirheistä jokainen joukkueemme jäsen teki 2 — 7 cm, yhteistulos oli 22 cm, ja sijoitus putosi yhdellä.

Tässä vaiheessa oli Kallen istumalihas niin kipeytynyt, että huilaamassa ollut Anssi siirtyi hyppäämään. Viimeisellä kierroksella Enska ja Anssi tekivät 00:n ja Tatu 1 cm:n, Jami oli alakulmilla finaalin loppuvaiheessa ja teki perusvirheen päästämällä viime tina-kaan kapulat ylös, jolloin kupu karkasi eteen, kanto loppui, ja hyppääjä tippui eteen saaden 44 cm. Joukkueen kokonaistulos 0.76 ja 16. sija.

DDR teki ensimmäisellä kierroksella 2 cm ja sen jälkeen loput puhtaasti ja voitti mestaruuden. Sveitsi ja N:liitto päätyivät kumpikin 4 cm:iin ja ratkaisivat uusintahypyllä hopean. Sveitsi hypyi ensin ja teki 2 cm. Neuvostoliitto jatkoi varmasti 00-sarjaansa ja voitti hopeamitalin.

Naisten kilpailussa DDR voitti hyvällä tuloksella 5 cm. Ensimmäistä kertaa näissä lajeissa mukana ollut ja kokonaisuudessaan hyvin hypännyt Kiina tuli toiseksi (0.30) ja N:liitto kolmanneksi (0.78).

Taitohyppy

Taitohyppy alkoi Suomen joukkueella melko kankeasti virheiden ja melko hitaiden suoritusaikojen myötä. Vasta viimeisellä kierroksella kaikki yltivät parhaaseensa. Enska Kilpinen oli meikäläisistä paras 8.43 keskiarvolla, mikä tulos oli odotettua huonompi. Tatu Soini yllätti miellyttävästi nostaan SM:in verrattuna keskiarvoaan 0.4 sek ja sijoitui 8.5 keskiarvolla 60:ksi. Anssi Horppu oli SM-tasoaan huonompi 9.0 keskiarvolla. Kalle Savolahi ylti kesän parhaaseensa 9.05 ja Jarmo Laamanen sai erityisesti epäpuhtauksien takia keskiarvon 11.33. Taitohypyn voitti N:liiton Nikolai Usmajef keskiarvolla 6.45.

Taitohyppien tuomarointi aiheutti tavanomaisesta poiketen näissä kilpailuissa kiitosta.

Ehkä silmiinpistävin ja osin kielteinen piirre oli ankara linja epäpuhtauksissa; jopa niin, että virheitä etsimällä etsittiin. Maitten ja blokkien välisestä kotiinpäin vedosta ei näissä kilpailuissa valitettu. Kilpailujen ylituomari, Richard Benet Kanadasta tuntui muutenkin onnistuneen hyvin. Esimerkiksi meilläkin sopii hänen, samoin kuin muunkin tuomarin rauhallinen ja ystävällinen käyttäytyminen; aina löytyi aikaa joukkueenjohtajan kysymysten kuulemiseen ja jopa vastaamiseen.

Yleismestaruus

Neuvostoliitto otti Usmajefin johdolla miesten yleismestaruuden kolme ensimmäistä sijaa. Naisten yleismestaruuden voitti DDR:n Irina Walkoff, 26-vuotias viehättävä berliiniläis, jolla on takanaan neljä MM-kilpailua ja 2600 hyppyä.

Paras meikäläinen Olavi Kilpinen oli miesten 30. Maitten välisen yleismestaruuden voitti N:liitto, toinen oli DDR ja kolmas Ranska. Suomi oli 13.

Naisten yleismestaruuden voitti puolestaan DDR, ja N:liitto oli toinen. USA putosi miehissä 4:ksi ja naisissa 6:ksi.

Kalusto

Kaluston osalta tunnuttiin palatun vanhaan hyvään aikaan. Kuvut olivat eri merkkisiä, samoin pakkaukset, valjaat ja olkalukot, sekä mallitaan että merkiltään. Kärkeen sijoittuminen tuntui enemmän olevan hyppääjästä kuin kaluston laadusta tai mallista kiinni. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että kilpailussa olisi nähty esim. tyypillisiä RW:tä varten suunniteltuja kupuja. Viisitunneliset olivat jo poikkeuksina seitsemän tunnelin säännöstä, mutta eivät tehneet sitä tuloslistan kärkipäässä (ts. sijoittuivat sinne toiseen päähän).

Uusi tulokaskin löytyi. USA:n Matt O'Gwynn hypyi Sport 260-varjolla. Matt kertoi sen olevan lähes saman varjon kuin Strato Cloud. Siipi on pituussuunnassa kuitenkin yhden jalan lyhyempi kuin Cloud ja kääntyy Matt'in mukaan sitä ketterämmin ja vajoaa hitaammin. Varjo on alunperin sotilaskäyttöön suunniteltu eikä kuulemma ainakaan vielä julkisilla markkinoilla myynnissä. (Matt sijoit-

tui henkilökohtaisessa tarkkuudessa 8:ksi. Saatamme kuulla hänestä valmentajana myöhemmin lisää.

Yhteenveto

Kilpailut olivat hyvät ja lajeilla tuntuu olevan jatkossakin vankka kantavuus. Myöskään suuria sääntömuutostarpeita ei tullut esille.

Erityisesti Dirk Boidin näytti, että pienilläkin hyppymailloilla on mahdollisuutensa vallata mitalisijoja.

Suomen joukkue ei aivan ylittänyt tavoitteisiinsa, silti tuloksiin ja tulostasoon voidaan olla tyytyväisiä. Olavi Kilpinen tarkkuustulos osoitti, että meiltä löytyy pohjaa kansainväliseen menestymiseen. Joukkueemme käytös oli kaudellaan sekä ryhdikäs että mallikas eikä kansainvälisistä lieveilmioista kärsinyt sen paremmin kilpailuissa kuin vapaa-ajanakaan.

Jatkossa meillä tulisi kehitystä valmennuksen lisäksi tapahtua ainakin kahdella tasolla: kansainvälisen kilpailukokemuksen kartuttamisessa ja nuorten eteenpäin viemisessä niin, että lähitulevaisuudessa näkisimme jonkun uuden kasvun ottavan hyppäämällä paikkansa joukkueesta.

Terveisiä

MM-82 Tšekkoslovakiassa, ja paikan nimi on Lucene Konvention. kansainväl. kilpailut Tanskassa 25. — 31.7.81

Tarkka kilpailukutsu edustusjoukkueen lähettämisestä tulee aikanaan liittoon

Sud-Ost Para-Cup Itävallassa 24.8. — 29.8.81 (Tarkempia tietoja sekä Liitossa että allekirj.:lla)

Bulgarian Varnassa ksväl. kilpailut syyskuussa -81 Kutsut tulevat ehkä myöhemmin liittoon. Allekirj.:lla kyyrisillä kirjaimilla osoite

Itävaltalaisen uuden laskuvarjolehden Fallschirmsport Magazin'in päätoimittaja lähetti terveisiä ja lupasi kirjoittaa esittelyn lehtemme Matt O'Gwynn USA:sta on ryhtynyt valmentajaksi (taito, tarkk., RW, riggeri, näyttöshyppy)

Tietoja sekä Liitossa että LUKT:in jäsenillä

Muistathan että kansainvälisiä yhteyksiä hoidetaan Liiton virallisten elinten kautta

MM-80 Joukkue kiittää tuesta seuraavia yhteisöjä ja yrityksiä:

Area
ErP 4:n juhlatuimikunta
Finnair
Friitala Oy
Huoltoasema Kuljetusliike Tarkiaiset
Ilmailu
Kaitila Oy
Kalustekerros
Kouvolan kaupunki
Kouvolan Sanomat
Kukkakauppa Riipinen
Kuljetusliike Veli Teittinen Ky
Kuusamon Uistin
Laskuvarjojääkärikoulu
Laskuvarjotarvike Ky
Laskuvarjourheilu
Lassila Tikanoja Oy Tiklas
Mauri Jormakka Oy
Nokia Oy
Pallopaita Oy
Pieksämäen Lehti
Pohjoiskarjalan Laskuvarjourheilijat Ry
Savon Sanomat
Sidoste Oy
Valkealan Kunta
Varpapuu Ky
Virsu Oy (Adidas)
Utin Laskuvarjokerho Ry

ENSKA ON TOIVOMME!



XV-TH WORLD PARACHUTING CHAMPIONSHIPS
BULGARIA KAZANLAK 15.- 28.08.1980

M E N
OFFICIAL RESULTS

INDIVIDUAL PRECISION JUMP

#	N	NAME	NAT.	POINTS	SUM	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	78	DIRK ROIDIN	HELG	1	0,0	0,0	0,0	0,0	1,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
2	81	CRAIG WINNING	CAN	4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
3	86	SCOTTY MILN	GB	9	0,01	0,0	0,01	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
4	108	DOUG YOUNG	GB	16	0,01	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,01
5	45	NIKOLAY USHAEV	USSR	25	0,02	0,01	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,01	0,0	0,0
5	94	CLIFF JONES	USA	25	0,02	0,0	0,0	0,01	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,01
5	97	ALOYS RIESENBECK	FRG	25	0,02	0,0	0,02	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
8	95	MATTHEW O'GUVYNN	USA	64	0,03	0,0	0,0	0,0	1,0	0,0	0,01	0,0	0,01	0,0	0,01
8	84	OLAVI KILPINEN	FIN	64	0,03	0,0	0,01	0,02	1,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
8	114	IGOR TJORLO	USSR	64	0,03	0,0	0,0	0,01	1,0	0,02	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
11	34	ARTUR BENO	USSR	121	0,04	0,0	0,01	0,0	1,0	0,0	0,0	0,0	0,01	0,01	0,01
11	14	MANFRED POLAK	AUT	121	0,04	0,0	0,0	0,0	1,0	0,03	0,0	0,0	0,01	0,0	0,0
11	46	PALLE FRANK	DEN	121	0,04	0,0	0,0	0,02	1,0	0,0	0,01	0,0	0,0	0,0	0,03
11	25	JFAN BERMINE	FRA	121	0,04	0,0	0,0	0,0	1,0	0,0	0,04	0,0	0,0	0,0	0,0
21	70	JARMO LAAMANEN	FIN	441	0,06	0,01	0,0	0,0	0,0	0,01	0,0	0,0	0,02	0,02	0,0
70	1	TATU SOINI	FIN	4900	0,44	0,0	0,01	0,07	0,0	0,01	0,05	0,02	0,25	0,01	0,02
73	57	KALLE SAVOLAINEN	FIN	5329	0,56	0,0	0,0	0,01	1,07	0,24	0,04	0,0	0,13	0,02	0,03
85	77	ANSSI HORPPU	FIN	7225	1,02	0,04	0,02	0,12	0,02	0,01	0,0	0,0	0,01	0,0	0,0
85	100	HUMAR MAKI	YUG	7225	1,02	0,0	0,0	0,0	0,18	0,0	0,01	0,0	0,03	0,0	0,0
87	52	ALFRED SCHLÖMME	AUT	7569	1,11	1,10	0,0	0,0	0,0	0,01	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
88	20	RONALD EILLENSTEIN	DDR	7744	1,23	1,15	0,0	0,0	0,0	0,07	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
89	50	ZAFER BAYDIN	TUR	7921	1,27	1,12	0,0	0,06	0,0	0,08	0,01	0,0	0,0	0,0	0,0
90	36	PAUL SLAUGHTER	GB	8100	1,41	0,08	0,04	0,02	1,19	0,01	0,0	0,02	0,01	0,01	0,0
91	45	METODI BOSOV...	BUL	8400	0,80	0,03	0,0	0,03	0,67	0,0	0,03	0,0	0,0	0,04	0,0
81	37	TONY DECOEYER	BELG	8561	0,81	0,04	0,01	0,03	0,01	0,0	0,0	0,03	0,62	0,07	0,0
82	53	FREDERICK SODY	BELG	8724	0,82	0,02	0,0	0,05	0,01	0,08	0,0	0,32	0,30	0,0	0,04
83	75	JOEL YOUT	FRA	8889	0,84	0,0	0,01	0,03	1,64	0,08	0,03	0,0	0,01	0,0	0,04
84	38	MOGENS CLAUSEN	DEN	7056	0,91	0,028	0,06	0,03	0,19	0,41	0,03	0,03	0,02	0,01	0,11

NÄISTÄ HYPPÄÄMME CESSNA 185

Tamperelaisten ennakkoluuloton linja kalustopuolella jatkuu. Ysivitonon on vaihtunut Cessna 185:een, joka on jo osoittautunut olevansa suorituskyvyltään vähintäänkin edeltäjänsä veroinen.

Tähtimoottorin jyrä on vaiennut Tampereen taivaalla, sillä CSC:n jälkeen vuokralla ollut CSD osoittautui tarpeisiimme nähden liian vaatimattomaksi. Laimea suorituskyky (275 hv) yhdistyneenä jaksojen loppumiseen pakotti harkitsemaan muita ratkaisuja.

Vaihtoehdot olivat rajalliset. Päätettiin pitäytyä merkissä ja haarukointi lähti käymään välillä 180 — 185. 180 ja 182 ei löytynyt oikein sopivaa ja laskelmat alkoivat näyttää 185:n sopivan meille parhaiten. Finnaviationilla sattui olemaan lisäksi kaupan CBA jonka hinta kyllä tulee aiheuttamaan vielä monta päänsärkyä.

CBA on 10 vuoden aikana lentänyt 2500 h pohjoisimmassa Suomessa Harrinkoski nimisellä yrittäjällä. Kenttänä ovat toimineet lähinnä vesistöt niin kesin kuin talvin. Koneesta on pidetty perusteellista huolta, sillä se on tullut lähemmin tutuksi kahdenkin järven kaloille. Onpa siitä joku ehtinyt hyppäämäänkin Pyhätunturin laelle jonain juhannuksena.

Kone tuli ja mussutus meni. Suorituskyvyiltään CBA on täyttänyt toiveemme. Viisi hyppääjää menee parhaimmillaan 3000 metriin 20 minuutissa. Stol-sarja ja etenkin kidukset käskevissä käsissä saavat ihmeitä aikaan. Ruisikutusmoottori Continental 10-520-D:n suurin sallittu jatkuva teho 275 hv (300 hv 5') pienentävät tehokkaasti nousuvaiheen paineita, etenkin toimittaessa lyhyiltä kentiltä. Matkalennot sujuvat täys po-ka päällä noin 235 km/h.



CBA:sta löytyy monenlaisia suorituskykyä. Suurimman sallitun lentoonlähtöpainon (1528 kg) ja perusmassan (n. 837) erotus 691 kg tekee mahdolliseksi tankata laillisesti reilummin jos tarve vaatii.

Koneen runko vaikutti alussa kovin ahtaalta, mutta kaiken tottuu. Tilat ovat täysin tyydyttävät. CBA on lentänyt Tampereella 25.9. mennessä 60 h ja kokemukset ovat olleet tähän asti koneen osalta pelkästään myönteisiä. Teollisen yhteiskunnan tekniset laitteet aiheuttavat tosin toimissaan ääntä, mutta minkä äänessä voittaa sen lentoajassa häviää. Kaikki on suhteellista.

Tietoja käsikirjasta 1520 kg lentomassalle:

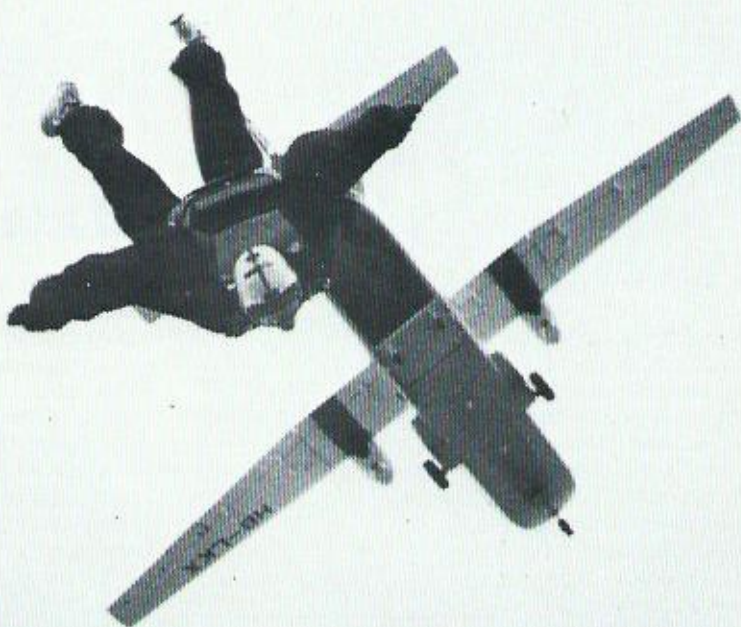
- suurin nopeus merenpinnassa	286 km/h		
- matkalentonopeus	75% 255 "	2500 ft	
- "	" 272 "	7500 ft	60 l/h
- pisin lentomatka	208 "	10000 ft	
- pisin toiminta-aika	33% 130 "	15000 ft	

nousuarvot parhaimmillaan m/s	1520 kg	1270 kg
merenpinta + 15°C	5,0	6,8
1500 m + 5°C	3,75	5,2
3000 m — 5°C	2,4	3,8
4500 m	1,1	2,3
6000 m — 23°C	-	0,75

Tietoja käsikirjasta 1520 kg lentomassalle:

käytännön lakikorkeus	5150 m
lähtökiito	235 m
" (15 m este)	416 m
laskukiito	146 m
" (15 m este)	427 m
sakkaa riippuen laipoista	95 — 108 km/h
kärkiväli	10,92 m
kokonaispolttoainemäärä	318 l

Mikko Hamunen



CASA C212

Hieman happivajavuutta ja hämärää, katsen korkeusmittaria, näyttää 5000 m. Peräluukku aukeaa ja kaikki alkavat liikkua hermostuneesti sitä kohti. Sulloudumme tiiviiksi rypäleeksi, "Ready-Set-Go" ja leviämme taivaalle. Exit oli hyvä ja nopea, otan muuttaman kuvan perässäni tulevista ja suunnistan pohjan perään.

Joillekin hyppääjille tarjoutui tilaisuus kokea tuo, sillä espanjalaisvalmisteen CASA C-212 Aviocar kävi esittelylennolla Suomessa. Tämä kaksikymmentäviisipaikainen kone on yksi parhaimmista hyppykäyttöön soveltuvista mitä Suomessa on ikinä käynyt.

Casa vieraili usealla paikkakunnalla, mutta vain Helsingissä ja Utissa oli mahdollisuus suorittaa hyppyjä. Kerrankin oli ainutlaatuinen tilai-

suus tehdä isoa relatiivia. Helsingissä yritettiin 20 hengen kuviota SLK:n omin voimin. Yritys tehtiin kaksi kertaa, mutta kummallakin kerralla saatiin vain 19 henkeä kasaan. Huomattavaa sekin on. (Asiasta ollut maininta lehdes-
sä 3/80.)

Hyppykäyttöön Casa soveltuu hyvin, sen iso peräluukku varmistaa hyvät uloshypyt ja 25 hengen hyppääjäkapasiteetti takaa isonkin relatiivin mahdollisuuden. Kone on riittävän tilava meidän maan olosuhteisiin, mutta tuskinpa se kävisi kerhokoneeksi. Jos kotimaasta löytyisi tuollainen lentolaite niin vuokrakäyttöä sille varmaan olisi ja relatiivihyppytahtumien järjestäminen yleistyisi. Hyvän kaluston puuttuminen on aina tähän asti ollut esteenä.

Teknisiä tietoja Casasta Casa C-212 Aviocar

Kone on tarkoitettu 25:lle matkustajalle ja miehistölle (2+1) tai se voi ottaa rahtitavaraa 2250 kg. Kone on helppo muuttaa matkustajaversiosta rahtikoneeksi, mikä tekee siitä "monikäyttö"lento-koneen.

Toimintasäde 25:llä matkustajalla on 610 km, 15:stä matkustajasta toimintasäde kasvaa 1650 km ja lisäksi on vielä 45 min lentoa varatankit. Huippunopeus on 363 km/h, mutta normaali matkanopeus on 347 km/h.

Sisätilat ovat mukavat, korkeutta löytyy 1,8 m, leveyttä 2,1 m. Pituutta on 6,5 m ja koko matkustamo on äänieristetty. (Kyllä kelpaisi hyppääjien olla.) WC löytyy ja koska kone on ylataso näköalaakin on.

Koneen STOL ominaisuudet tekevät laskeutumisen pienille nurmikentillekin mahdolliseksi. Konetta voidaan käyttää myös katastrofialueilla, sillä iso peräluukku mahdollistaa tavaroiden pudotuksen matalalta ja laskuvarjolla. Tietenkin se soveltuu hyppääjien pudottamiseen, mutta korkealta.

Casan ilmassa pysymisen takaa kaksi Garret Airesearch TPE 331-10-501 C turbomootoria.

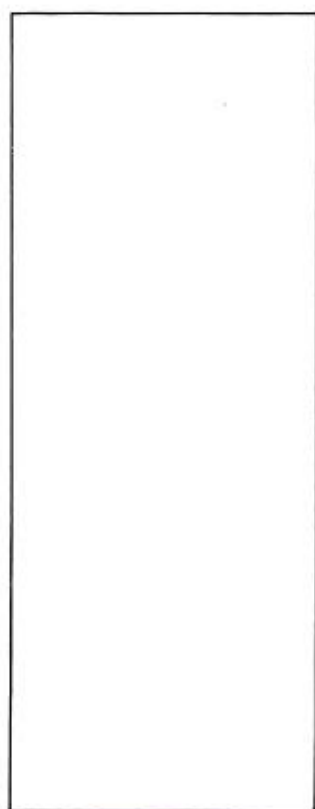
Kokemuksia "Casasta" kertoi Pekka Palotie

mesukurssin kuulumisista...

Räyskälään oli saapunut kahdeksan väkevästä urhoollisesta HM-alokasta, ei mitään tyyppiä Uuno Nolonon vaikka katselinkin heitä toimivan hyppymestarin silmillä (puna-reunaiset).

Nämä kahdeksan pakko-laukaisugladiattoria olivat: E Ervasti OLK, H Havia SLK, P Kivinen IIK, R Laine Napapiirin LU, H Luttinen KLK, M Nitymies TamLK, P Rutanen ULK ja Takalan Hannu Vaasasta. Viimeksi mainitulta oli venttiili palanut, mutta kellään ei ollut venttiilit savessa.

Siitä sitä mentiin ensin syömään, vaan jo tuli ensimmäinen takaisku; Nitymiehelle ei löytynyt soijakastiketta, mutta se ei meitä muita juuri masentanut. Ruokailtuamme kurssilaiset järjestivät majoituksensa ym. kuntoon ja päästiin sujuvasti asiaan eli alkukokeeseen. Kysymyksiä oli 20, helppoja ja hieman hankalampia, mutta ei kohtuuttomia. Korjatessani koepapereita tuli mieleeni välillä, että pitäisiköhän tehdä vaaratilanne-raportti; painakaa nyt päähänne ne varavarjohommat ja minne se vaaratilanneilmoitus oikein tehdäänkään. Kokonaisuuksena koeket osoittivat, että kyllä maaperä on sellainen, että kunhan siihen sivaltaa tiedonjyvän niin jo kohta kasvaa väkevä ja viisas hyppymestari. Eero aloitti heti alkuun asioilla, jotka osuivat pykäliin tai liki sivusivat määräyksiä. Tällä tavoin mentiin pari päivää, eikä ketään tarvinnut viedä vatsahuuhteluun. Kävimme välillä tutustumassa paikalliseen mallaslätteeseen ja ilahduttimme sydäntämme sillä, sekä villitsimme sielumme väkiviinalla. Jossakin vaiheessa erälle adonikselle tuli mieleen pikku biologinen juttu, mutta ei sitten tullukkaan mittään, ja niin sitä sitten lähettiin ammentamaan sinisellä unella voimaa seuraavan päivän hyppyyhin. Ainiin olin aivan unohtaa, että heti kurssin alussa eräs työnjohtaja Toijalasta toi delekaationsa kera terveiset Pirkanmaalta, kiitos vaan Pena.



Seuraavana päivänä oli tietysti jonkinlaista säätä, olihan sitä tullut tehtyä illalla. Hyppyyhin päästiin käsiksi kuitenkin vasta iltapäivällä, koska aamupäivä oli harjoiteltu muita mestarin tehtäviä, kuten tarkastuksia ja koneenkuormausta? (Rocket). Oppilasmestari pudotti sitten mestarioppilaan ja Eeron tai minut sekä hyppäsi itse perään itselaukaisun liitovarjolla.

Nämä oppilasmestarin patjahyppy olivat koko homman mielenkiintoisimmat, pelattiin miltei totoa siitä, että meneekö tyvelleen vai meneekö mahalleen eli varpaat, polvet ja lopuksi suuhun meneepi soraa. Eräs nimeltä mainitsemaaton oululainen esitteli varjoaan ja sanoi, nyt näette kuinka Viking superlite II kulkee. No me tähyttiin alahuuli pyöreänä ylös taivaalle, kun kupu räpisteli auki ja odotettiin huimaa liitoa. Liekkö jäänyt käsikirja maahan tai koneeseen kun hyppääjä ei saanut kupua kulkemaan ennenkuin irroitti kuvun ja aukaisi varavarjon. Tämän jälkeen kupu alkoi kulkea, tosin vain pysty-

suoraan syöksyen kentälle, ja me rullasimme alahuulen taas suoraksi.

Itse heittohommat sujuivat oppilailta aika hyvin ja parin kierroksen jälkeen olivat suurimmat särmät jo hioutuneet pois. Tosin heittäminen oli helppoa, koska pilotit olivat ihkakoikeita lentäjiä. Pääpilotti Jukka Patler Kankaanranta ja Sucksdorffin Jokke hoitivat hommat hienosti, eivätkä hämmästelleet turhia tai aristelleet avointa ovea. Joskus tuntui, että pilotti tiesi paikan paremmin kuin oppilasmestari (hyi hyi Havia). Hyppyjen lomassa pidettiin sitten oppilasharjoituksia ja huomattiin, ettei se oppitunnin pito ole aivan helppoa.

Rutasen Pekaltakin kastui paita. Tämä kurssi olikin yksimielinen siitä, että oppilasharjoituksia pitäisi olla lisää.

Kurssi oli muutenkin liikuttavan yksimielinen, kukaan ei pahemmin esittänyt: kyllä mie tiijan alkää työ neuvoko tai mie otan metrin pois punokista. Siinä se viikko kului. Tehtiin pitkää päivää ja unohdettiin muun sivistyksen kirot ja ilot, mutta kyllä jo loppuviikosta sitten katsottiinkin iltajumppaa tavallista tarkemmin.

Vähän ennen loppukoetta Takalan Hannu vaihtoi noin näytösluontoisesti autoonsa toisen venttiilin, sen palaneen tilalle, eikä kellään katsojista ollut venttiilit savessa. Vielä lopuksi laitoimme Forssalaisten varjot ja välineet ojennukseen (hyi hyi FoLu) ja kävimme syömässä, Nitymichelle ei ollut vieläkaan soijakastiketta.

Siitä sitten lähettiin kotiin, toiset tervakaupunkiin ja joku Oulujärven toiselle puolelle, joku lakeuksien yli rannalle, yksi lähti Paraperälle, pari kaveria kiipesi Salpausselän harjanteelle ja loput riensivät kiljuen kehä kolmen yli neljäntönniin.

Hoitakaa kähmyt kelpuutus kuntoon ja pakakaa hyvin, hypäkää paremmin ja heitäkää kentäle.

toivoo Hantta

Varjon varassa näkökyky on



turvallisuustekijä.



Vältä virhe-arvioinnit



– pistäydy pätevä

optikon puheilla.



SILMÄOPTIKOT

Silmäoptikko-liikkeitä on yli 300 eri puolella Suomea – aina lähelläsi.

Teksti: Juha Sarkkinen
Kuvat: Raimo Karhu

Taas kerran (16. — 17.8.) järjestettiin Oulussa perinteiset ja tutuksi tulleet syyskisat. Sääkin lupaili paljon perjantaina ja lauantaina olikin tyypillinen sää tämän kesän sääksi; auringon paistetta, pilvetön taivas ja 5 solmun tuuli. Vielä 2 kilometrin korkeudessa oli 9 lämpöastetta. Kisat päästiin aloittamaan parhaimmissa mahdollisissa olosuhteissa.

Kilpailijoita oli saapunut myös Vaasasta ja Rovaniemeltä (Napapiirin Laskuvarjoureilijat), joten kisoista ei tullut vain oululaisten välinen kamppailu ja näin saatiin vähän enemmän väriä kisaan. Tampereelta tuli vain Kitu, koska siellä oli myös kisat.

Kilpailulajeja oli kaksi kappaletta: TRAC ja tarkkuus. TRAC-kisaan kuului 3-miehin joukkue, joka muodosti tietyn kuvan mahdollisimman nopeasti. Samalla hypyllä suoritettiin sekä henkilökohtainen- ja joukkuetarkkuus. TRAC-joukkueita ilmoitettiin kisoihin 7 kappaletta. Näinkin pienimuotoisissa kisoissa 21 RW-hyppääjää on varsin kiitettävä määrä.

Kisat päästiin aloittamaan ja ensimmäisenä lähti matkaan Raimo Aholan joukkue nimeltä Luis Rivatto and Points Masina. Points Masinalle tuli täydet 25 sekuntia ts. kuvaa ei syntynyt, sensijaan tarkkuus onnistui paremmin. Ensimmäisellä kierroksella ei mikään joukkue yllättänyt kovilla suorituksilla.

Toisella kierroksella joukkue Suo, Kuokka ja Jussi meni selvästi johtoon mutta Taivaan Helemi ja Kaleton olivat vahvasti mukana kärjessä. Kolmannella kierroksella em. kolme joukkuetta olivat lähes samassa pistemäärässä ja niinpä kukaan ei ollut varma voitosta. Lady and Gentlemen rynnisti koko ajan kohti parempia sijoituksia. Eve ja Pojat sekä Heinäkengät olivat perän pitäjinä.

Tarkkuudessa patjaluokassa Raimo Ahola alias Luis Rivatto näytti muille taivaan merkit ja oli koko kisan ajan johdossa, vaikkakin vierailijana tähtenä hän tunnetaan "tuomaripeliä". Saarensilta hyppäsi myös hyvin ja oli kärkisijoilla. Tehovarjoluokassa Karhun Tapani oli omaa luok-

Oulun syyskisat -80



kaansa koko kisan ajan. Alkeisvarjoluokassa tuli puh. joht. Närhen ja Riihijärven kova kaksinkamppailu.

Viimeiselle ja ratkaisevalle kierrokselle lähdettäessä oli kolmen kärkiporukan hermot todella kireillä eikä kukaan osannut edes arvata lopputulosta. Suo, Kuokka ja Jussi hyppäsi parhaiten ja voitti koko kisan 8 pisteellä. Taivaan Helemi hyppäsi vain kaksi pistettä heikommin ja sai hopeatilan. Kaletonin hermot eivät kestäneet ja kippuloksena 25 pistettä ja kol-

mas sija. Kun Luis Rivatton joukkue jäi vain pisteen päähän pronssista, uhkasi hän kiisoja "strategisella vetäytymisellä" syyttäen tuomaripeliä. Viidenneksi sijoittui nuorekas Lady and Gentlemen. Eve ja Pojat sekä Heinäkengät pitivät perää 85 pisteellä.

Patjaluokassa Luis Rivatto oli pistenä ja oiti kullamitalin. Tehovarjoluokassa T. Karhu painitti muut selvästi ja alkeisvarjoluokassa Riihijärvi voitti muut tiukasti.

Kisat siis vietin kiip erittäin hyvissä olosuhteissa, joten



Tarkkuus	
Ehtovarjot	
1. R. Ahola	1.99
2. T. Saarensilta	3.28
3. R. Karhu	7.20
Tehovarjot	
1. T. Karhu	21.64
2. M. Mertala	34.85
3. M. Hyppönen	38.47
Alkeisvarjot	
1. R. Riihijärvi	60.23
2. P. Närhi	61.18
3. Koivuranta	69.80

TRAC

1. Suo, Kuokka ja Jussi (Mertala, R. Karhu, P. Ahola)	8 p.
2. Taivaan Helemi (Hernesniemi, Männistö, Ervasti)	10 p.
3. Kaleton (K. Kontio, Saarensilta, Vuorio)	25 p.
4. Luis Rivatto and Points Masina (R. Ahola, Sarkkinen, T. Karhu)	26 p.
5. Lady and Gentlemen (S. Karhu, M. Karhi, Laine)	41 p.
6. Eve ja Pojat (EL. Yrjänäinen, Takala, Sjöland)	85 p.
7. Heinäkengät (Kempainen, Hyppönen, Heikinheimo)	85 p.

minkäänlaisia taukoja ei syntynyt ja koko kisan ajan lähes yksin lentänyt Rosita sai istua pitkin päällä koko ajan. Jos ensi vuonna saa en yhtä hyvää kuin se oli nyt, nähdään varmasti suuremmat tulot Ouluun.

paraväen syyspaneli

MM-80 KAZANLAK

Tervetuliaissanailun jälkeen, MM-kisalaisista ainoa paneeliin saapunut, tuomarina toiminut Kausalaisen Eero kertoili kuulumisia tämän vuoden päätapahtumasta.

Matkalla olleet olivat keränneet itse näytöshypyillä, suhteilla ja muilla tavoilla kolmanneksen noin 30.000 markan kokonaisbudjetista. Loput rahat olivat löytyneet tavanomaisista avustuslähteistä, Suomen Ilmailuliitolta ja opeusministeriöltä.

Itse kilpailun kulusta löytyy tarinaa toisaalta lehdestämme.

Eero kertoili kilpailujen tuomaroinnista, yleisjärjestelyistä, sähköpläkistä, automaattisella kääkillä varustetusta tuulimittarista ja muusta. Videosta tuomarit olivat katselleet tyylilyhyppähtelyä vain jos vähintään kahden eri maan tuomari niin tahtoi. Silloinkin kuvaputkelta kurkattiin vain kiistanalaista vaihetta hypystä (esim. käännöstä). Niinpä sen käyttöön turvaututtiin vain kaksi kertaa. Suuressa maailmassa pidetään hypyjen arvostelusta videolta karhunpalveluksena hypääjää kohtaan, koska siitä ei esimerkiksi näy aina mahdollinen kallistuminen, eikä väärästä hypypaikasta johtuva huono katsomiskulma, joka kiikareilla katsottaessa näkyy selvästi ja saattaa johtaa jopa uusintahypyyn.

Reino Suonsilta

Jos laskuvarjoilun nykytilasta jouduttaisiin tekemään arviota syyspaneelin osanottajamäärän perusteella, näyttäisi tilanne hulestuttavan hämälästä. Kun tapaamisen oli määrä alkaa Helsinki-Malmin lentoasemalla marraskuun toisena lauantaina klo 10.00, oli paikalle vaivautunut saapumaan kokonaista seitsemän

(7) asianharrastajaa! Niinpä paikalla olevat päättivät ottaa ensimmäisen aikalisän jo tässä vaiheessa.

Viivytystaktiikka osoittautuikin menestykselliseksi, sillä kun paneeli kolme varttia myöhemmin päästiin viimein alkamaan, oli osanottajamäärä huomasti kohonnut jo täyteen tusinaan. Myöhemmin tuli väkeä vielä pari lisää.

EDUSTUSJOUKKUEIDEN VALINTAPERUSTEET

Konventionaalisten edustusjoukkoiden valinnassa katsottiin vanha "yleismestaruuden kaksi parasta"-menetelmä käyttökelpoisimmaksi. Vaihtoehtona vanhalle oli tutkittavana tänä vuonna käytössä ollut edellisen vuoden tulostasoon vertaaminen, KISM:n (kansainvälinen sotilasurheiluliitto) pistelaskujärjestelmä, sekä erilaisia "lajien voittajat"-systeemeitä.

Viime SM-kilpailujen osanottajista oli tosin paikalla vain viisi hypääjää ja kaikkein innokkaimmat valintamenetelmien arvostelijat loistivat josain muualla.

Relatiivirintamalla aktiivisuus ei ollut yhtään parempaa. Kesän mestaruuskisailijoista oli paneelissa vain yksi vaihtomiehenä mukana ollut.

Varamiehen hypäämispaikasta puhuttiin pitkään. Perusteena tälle hypyyttämislle on ollut saada edustusjoukkueelle käyttökelpoinen vaihtomiehenä, sillä vuodesta -75 lähtien on jokaisessa MM-kilpailussa jouduttu ottamaan varamies käyttöön. Syinä on ollut

erilaisia ruumiillisia ja henkisiä tekijöitä.

Arvoisa parapaneeli oli asiasta kahta mieltä. Toiset pitivät järjestelmää hyvänä ja toiset eivät.

Tässä vaiheessa pistäydettiin lounaalle ja kun Eerokin oli saanut lautasensa tyhjäksi päästiin vihdoin jatkamaan aiheesta:

KILPAILUVALMENNUS

Koskapa varsinaista tyyli- ja tarkkuustähtösiä ei paikalle kuulunut jäi konventionaalinen osuus väljänlaiseksi. Todettiin vain Helmut Slechtin saaneen opetusmatkoillaan paljon hyvää aikaan.

Relatiivipuolella katsottiin Fokker-boogeissa käyneiden RW-valmentajien keskittyneen lähinnä suurten kuvioiden organisoimiseen. Tosin boogeja edeltäneillä harjoitusviikoilla on halukkailla ollut mahdollisuus saada enempi henkilökohtaisuuksiin menevää opastusta. Ja oppien perillemenosta on Malmilla nähtävissä hyviä esimerkkejä.

Tunnettiin tarvetta erityiseen relatiivin kilpailuvalmen-

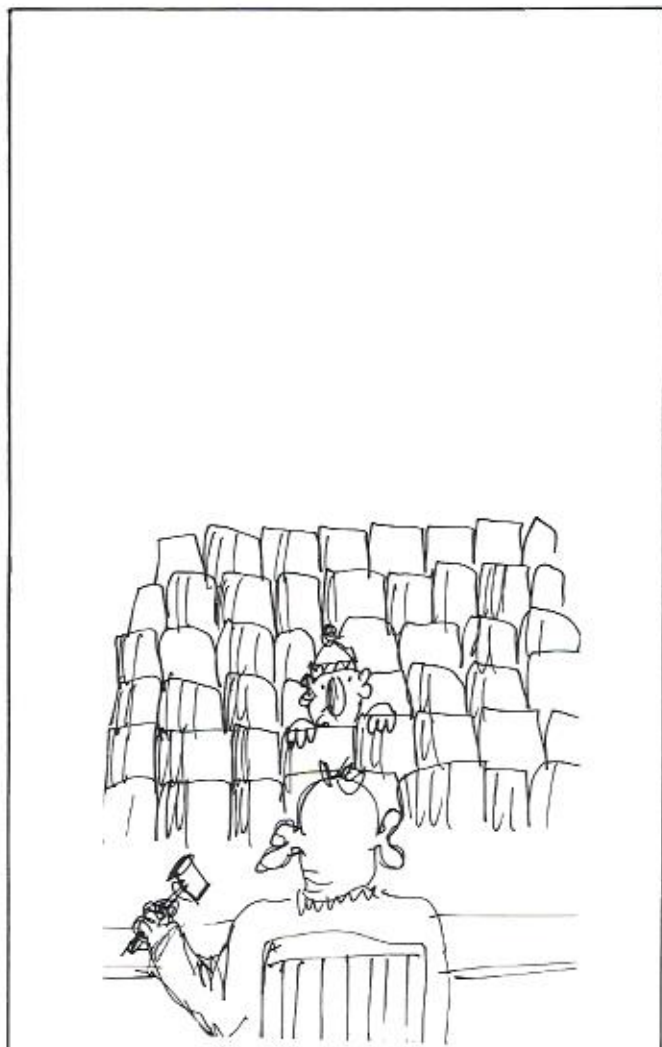
nukseen esimerkiksi SM-kilpailujen yhteydessä.

Henkka Enbom kertoi relatiivivalmennuksen tehokkaimmasta harjoitusmuodosta, irtorelatiivista (non-contact RW). Muutkin paikalla olleet SLK:laiset vakuuttelivat menetelmän tehokkuutta relatiivitaiteiden kartuttajana ja lentämisessä tapahtuvien virheiden korjaajana.

KOULUTUSKORTTI

Eero esitteli tällä hetkellä käytössä olevia lukuisia lupaa, koulutus- ja jatkokoulutuskortteja. Koulutuskorttien tarkoituksena on helpottaa oppilaan edistymisen seuraamista esimerkiksi naapurikerhossa hypättäessä, sekä olla Ilmailuhallitukselle todistuksena kaikkien oppimisvaiheiden läpikäymisestä. Herra Leskinen esitteli nykyisen sekavan tilanteen korjaamiseksi Rissasen Vekan kanssa kehittämäänsä koulutuskorttimallia. Siitä löytyy samoista kansista kaikki hypypäiväkirjan lisäksi tarvittavat alkeis- ja jatkokoulutuspaperit.

Tämän "kuukausien kehitystyön tuloksen" oli LuKt hylännyt "kymmenessä minuutissa", peläten sen saavan hypymestarit unohtamaan jatkokoulutusohjelman. Paneeliin kokoontunut väki toivotti uuden korttiluonnoksen tervetulleeksi korvaamaan tä-



mänhetkisen kirjavan ja joskus epäkäytännöllisenkin järjestelmän.

HYPPYMESTARI-KOULUTUS

Hypymestariileipuri Eero kertoi hypymestareiden koulutusohjelman pysyvän suunnilleen ennallaan. Talven aikana tullaan kouluttamaan lisää tarkastushypymestareita kerhojen ehdottamista henkilöistä. LuKt on ajatellut antaa hypymestareille jonkinasteista valvontahommaa meidän hypääjien oman kontrollin lisäämiseksi.

LASKUVARJOKERHOT PELASTUSPALVELUN OSANA

Jukka Alho Suomen Punaisesta Rististä kertoi kantavalla rintäänellään vapaaehtoisesta pelastuspalvelutoiminnasta ja kuinka jokainen voi liittyä mukaan oman kotipaikkansa vapaaehtoistoimintaan. Laskuvarjohypääjät voivat olla suureksi avuksi tiettömällä taipaleilla tapahtuvissa onnettomuuksissa.

Närhen Mikko esitteli Ou-

lun savuhyppykokemuksia. Vastaperustettu Oulun Lentävä VPK suorittaa valvontalentoja ja savuhyppyjä ja normaali hyppytoiminta on jätetty pioneerityön tehneelle Oulun laskuvarjokerholle. Tosi-toimiin savuhyppääjät ovat joutuneet kahdeksanvuotisen toimintansa aikana lähes 30 kertaa, joista viime kesälle osui neljä metsäpalon sammutustehtävää.

Sammutushommien lisäksi savusutistit suorittavat myös mm. kalustonpudotuksia palopaikalle patikoineille sammuttajille. Kaikki savuhyppääjät ovat suorittaneet vähintään EA-kakkosen ja 25 hyppyä. Vaikeista olosuhteista huolimatta ei auttajasta ole kertaakaan tullut autettavaa.

Näin päätti paneeli lauantain osalta ja keskustelua jatkettiin illalla SLK:n 20-vuotisjuhliissa.

Viimein koitti uusi päivä ja aiheena olivat

VAARATILANTEET

Eero kertoi vaaratilannereportteihin tutustuneena löytäneensä paljon puutteita niiden

täyttämässä. Nykyisessä kaavakkeessa on paljon kohtia joiden täyttäminen tuntuu epäolennaiselta. Joitakin kaavakkeessa kysytyjä tietoja tarvitaan vain määrättytyyppisissä tapauksissa, mutta on huomattava että kaikissa tapauksissa on selvittävä samalla kaavakkeella.

Vaaratilanneilmoituksen tarkoituksena on olla hyödyksi kaikille, joten sen asianmukainen täyttäminen ainakin vaaratilanteeseen suoranaisesti liittyviltä osin on hyvin tärkeää. "Päävarjo oli sekaisin, käytin varavarjoa"-tyyppiset ilmoitukset eivät hyödytä ketään. Jos itse ei pysty tekemään johtopäätöksiä tilanteen syistä, on ainakin tärkeää ilmoittaa kaikki tapahtumaan mahdollisesti vaikuttaneet asiat tarkasti.

Myös oman virheen myöntäminen tuntuu vaaratilanteita tarkasteltaessa olevan vaikeaa. "Kupu oli rutussa, mutta ei se ainakaan pakkaamisesta johtunut".

Eero esitteli myös uuden yhteispohjoismaiseen tietokone-seurantaan soveltuvan vaaratilannekaavakkeen luonnosta.

Tämän jälkeen päästiin sitten tutustumaan tapahtuneisiin vaaratilanteisiin tarkemmin. Niitä oli lokakuun loppuun mennessä kertynyt 77 kappaletta.

Suurimpana yksittäisenä syynä varavarjoon turvautumiseen oli (tietenkin) vanha tuttu pampula, joka tunnetaan myös nimellä POP. Laukaisuvaikeuksista oli POP aiheuttanut peräti 11 kappaletta, ainoastaan viisi tapausta johtui muista syistä, esim. tiukasta kahvasta. POP-ongelmia oli tullut sekä kokencille että tuoreille hypääjille.

Pääkuvun kehittämisessä ilmenneet ongelmat johtuivat pääasiassa pakkausvirheistä.

Tarkemmin vaaratilanteita tullaan käsittelemään lehtemme talvinumerossa.

HYPPYKALUSTO

Kerhojemme kalustossa on tapahtumassa siirtymistä itämaisista KAP-3:sta länsimaisiin laukaisimiin. Eero kertoi englantilaisten hypykerhojen kokemuksia amerikkalaisista Sentinel- ja FXC-laukaisimista. Sentinel 2000-laukaisimesta, oli kahden vuoden käyttökokemukset. Se oli ollut mukana 23000 hypyllä ja oli ollut pelastuksena hypääjälle kak-

si kertaa. Ei-toivottuja laukaisuja oli tapahtunut 11, joista 10 uloshypyn yhteydessä kahden vuoden käytön jälkeen.

FXC-12000 oli ollut käytössä kolme vuotta. 50000 hypyn joukkoon oli mahtunut 7 pelastustapausta. Vahingossa laite oli lauennut 35 kertaa, joista 7 täysin avoimen kuvun alla, 6 kertaa 2000 jalan korkeudessa päävarjon avautumisen yhteydessä, 10 kertaa ennen 2000 jalan korkeutta (oppilas oli todennäköisesti säätänyt laitetta koneessa) ja 12 kertaa laukeaminen oli tapahtunut maahantulotäräyksen yhteydessä. Tiedustelun neljältä englantilaiselta hypykerholta tehnyt Eeron englantilainen kolleega piti molempia laitteita hyvinä.

Lisää automaattilaukaisimista lehdessä myöhemmin.

Tämän jälkeen Leskisen Hannu esitteli SLK:ssa käyttöön otetun FXC-12000-laukaisimen. Sitten hän kertoi syitä ja parannusehdotuksia tiukkoihin vetimiin ja kadonneisiin POPpeihin. Vähintään joka toinen tunti pieniä pistoksia sydänalassaan kun Hanski esitteli vastaanulleita kalustoon liittyviä viritelmiä. Varusteiden valmistajien ratkaisut perustuvat pitkiin kokeiluihin ja käyttökokemuksiin, joten kaikkiin "itsetuomailtuihin" parannuksiin on suhtauduttava erityisen varauksellisesti.

Ennen viimeistä paussia Kitu esitteli tamperelaisten valjaiden prototyyppijä. Hyviltä näyttivät.

MUITA ASIOITA

Eero kertoi Bäckströmin Lassen lopettaneen hommat IH:ssa ja ilmoitti paikan olevan avoinna laskuvarjotarkastajalle, jolla on mahdollisimman laaja pohja myös muilta ilmailun aloilta.

Ohimennen puhuttiin myös tulevasta RW-MM-kilpailuista, SLK:n ja SIL:n hyvistä suhteista ja SIL:n syyskokouksesta.

Todettiin, että kerhot julki-tuovat valitettavan vähän toivomuksiaan LuKt:in ehdokkaiksi uutta kokoonpanoa harkitsevalle puheenjohtajalle. Vai liekö syynä hiljaisuuteen tyytyväisyys asioiden nykyiseen hoitamiseen. Aina-kaan paneeliin asioista ei tullut keskustelemaan kuin viitisentoista aktivistia. Se lienee osoitus siitä, että Hyvin Menee!



Teksti: Antti Kausalainen
Kuvat: SVUL:n C-valmentaja-
jakurssin perusosa -74

para- skunto

Nyt on taas se aika vuodesta, jolloin vallitsevan tymäkelin vuoksi hyppytoiminta on hiljaista tai lähes kokonaan pysähdyksissä. Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, että toiminnan pitäisi olla kokonaan pysähdyksissä. Ajankohta on mitä otollisin oman kunnan kohottamiseen. Maa on saanut tai saamassa lumipeitteen tarjoten mahdollisuuden mm. hiihtoon, joka on parhaita urheilulajejamme.

Monet hyppääjät ajattelevat, ettei esim. hölkkämisellä ja muulla liikunnalla ole mitään tekemistä hyppäämisen kanssa. He ovat ajastaan jäljessä. Huomatkaa, että "hupihyppistäkin" nauttii enemmän, jos on hyvässä fyysisessä kunnossa.

Yleistä

Useimmat urheilulajit vaativat jotain seuraavista ominaisuuksista:

- kestävyys
- voima
- nopeus
- taito

Lajista riippuu, mikä ominaisuus on ratkaiseva. Oma urheilumuotomme, laskuvarjo-urheilu, on lähinnä taitolaji, mutta kaikkia muitakin ominaisuuksia tarvitaan jonkin verran.

Taitoharjoittelu tapahtuu omassa lajissamme lähinnä lajinomaisin harjoittein ja useimmiten hyppäämällä. Taitoharjoittelun piiriin voitaisiin kuitenkin lukea kaikki hallintaharjoitukset, joita ovat esim. hyppääminen trampoliinilla, voimistelu telineillä, uimahyppy, toisin sanoen kaikki se, mikä kehittää vartalon hallintaa. Edelleen tähän ryhmään kuuluvat RW-hyppääjien kuivaharjoittelu sekä temppehyppääjien harjoittelu valjaissa.

Keskityn tässä kirjoituksessa vain yleiskunnon kehittämiseen tähtääviin harjoituksiin. Hyppääjä, nimenomaan kilpahyppääjä, tarvitsee hyvää hengitys- ja verenkiertoelimestön suorituskykyä sekä hyvää lihaskuntoa.

Hengitys- ja verenkiertoelimestö

Hengitys- ja verenkiertoelimestön suorituskyvyllä on kansanomaisempikin nimitys: kestävyys. Kestävyys on kykyä tehdä lihastyötä väsymättä. Useimmiten suurimman rasituksen kantavat raajojen ja vartalon suuret lihasryhmät. Täten kestävyys on hyvä yleiskunnon mitta. Väsyminen on sitä, että kestävyys pettää. Näin voi käydä viikon kestävässä SM-kisassa. On lisäksi huomattava, että jos fyysinen kunto pettää, pettää usein henkinenkin kantti, keskittyminen.

Kestävyyttä voidaan mitata (arvioida) monellakin tavalla, mutta tavalliselle kansalaiselle ehkä tunnetuin on ns. Cooperin juokstesti. Siinä edetään juosten ja/tai kävelen 12 minuutin ajan. Testin tulos on ajassa edetty matka. **Huom: Älä lähde kylmiltäsi suorittamaan Cooperin testiä.** Se vaatii harjoittelua sekä kunnan alkuverryttelyn. Jos/kun suoritat testin, muista, että kyseessä ei ole sisunnäyte. Menet sellaista vauhtia, joka mukavasti onnistuu. Jos tuntuu pahalta, lopeta **HETI** ja yritä uudestaan harjoiteltuasi ensin jonkin aikaa.

Kestävyyttä voit harjoitella monella eri tavalla: juosten/hölkäten, hiihtäen, uiden tai pyöräillen. Jos haluat pitää yllä jonkin tietyn tason, riittää 2 — 3 kertaa viikossa. Jos haluat parantaa kestävyttäsi, on harjoiteltava 3 — 5 kertaa

viikossa. Muista, ettei tarvitse painaa kieli vyön alla ja peräsuoli ulkona, kuten suomalaisilla usein näyttää olevan tapana. Vauhtia voit säädellä seuraavasti: Lähde liikkeelle, pidä sopivan tuntuista tahtia yllä jonkin aikaa. Pysähdy ja mittaa pulssi. Jos pulssisi on 120 — 160, on vauhtisi sopiva peruskuntoharjoitteluun. Toinen tapa määritellä pulssi on 170 miinus ikä (esim. 170 — 25 = 145). Muista kuitenkin, että harjoituksien on kestettävä vähintään 20 minuuttia olakseen riittävän kehittävä. Kolmesti viikossa 20 min. on paljon parempi kuin tunti kerran viikossa.

Muista myös, että harjoituksen ja suihkun jälkeen pitää olla miellyttävä olo. Jos tunnet olevasi "puhki", olet mennyt liian lujaa. Joskus on tietyksi mukava kokeilla sitäkin, kuinka paljon on värkeissä varaa, mutta se ei ole tarkoitus.

Lihaskunto

Hyppääjä ei tarvitse maksimaalista, raakaa voimaa omassa suorituksessaan. Sen sijaan hän tarvitsee lihaksiston, joka on hyvässä kunnossa ja suorituskykyinen. Lihaksen pitää pystyä suorittamaan

nopeita, hallittuja liikkeitä juuri silloin kuin hyppääjä haluaa ja siihen suuntaan ja sillä voimalla kuin hyppääjä haluaa. Vain hyvin harjoiteltu lihaksisto pystyy tähän.

Tärkeimmät lihasryhmät ovat raajojen ja vartalon suuret lihasryhmät:

- jalkojen ojentajat (reiden etupuolella)
- jalkojen koukistajat (reiden takapuolella)
- käsivarren ojentajat (olkavarren takapuolella)
- käsivarren koukistajat (olkavarren etupuolella)
- vatsalihakset (vartalon koukistajat)
- selkähakset (vartalon ojentajat)

Parhaiten kehität hyppääjän tarvitsemää lihaskuntoa ns. kuntopiiriharjoittelulla. Se tapahtuu seuraavasti: Otat edellä olevasta joukosta yhden liikkeen kutakin lihasryhmää kohti, teet liikettä yhtäjaksoisesti tietyn määrän (sarjan), siirryt seuraavaan liikkeeseen jne. Kun olet kaikkia liikkeitä tehnyt yhden sarjan, aloitat uuden kierroksen. Teet kaikkiaan 3 — 5 kierrosta. Sama sääntö kuin kestävyudessa pätee tähänkin: Jos haluat ylläpitää jotain tasoa, 2 — 3 kertaa viikossa riittää, kehittämiseen vaatii 3 — 5 kertaa.

Cooperin 12 min:n juoksu-kävelytestin luokittelu kuntoasteikoksi (lähteestä Cooper 1968a).

Juoksumatkan pituus m	Kuntoluokka
1 600	I Erittäin heikko
1 600 — 2 000	II Heikko
2 000 — 2 400	III Kohtalainen
2 400 — 2 800	IV Hyvä 1)
2 800	V Erinomainen
Naiset 150 m vähemmän.	
1) Yli 36-vuotiaille miehille 2 200 m on "hyvä", naisille 2 100	

Kuinka sitten määrätään kuormitus? Se on yksinkertaista kuntopiiriharjoittelussa. Et tarvitse painonnostosalia ja -välineitä, vaan voit käyttää kuormituksen omaa kehonpainoaasi.

Menettele seuraavasti: Kun aloitat kuntoharjoittelun, tee ensin jonkin aikaa liikkeitä sarjoittain muuten vain tottuaksesi niihin ja opetellaksesi oikean suoritustekniikan. Kun paikat eivät enää tule kovin kipeiksi harjoittelun jälkeen, voit suorittaa eräänlaisen testin, jolla saat pohjat. Testi suoritetaan näin:

Tee kutakin liikettä ½ minuutin aikana niin monta ker-

Esim.		
liike	toistomäärä testissä	ohjelmassa tehdään
punnetturukset	32 krt	16 krt
vatsalihakset jne.	28 krt	14 krt

taa kuin ehdit ja merkkää tulosmuistiin. Pidät pienen palautumisaikaa aina ennen seuraavaan liikkeeseen siirtymistä. Kuntopiiriohjelmaa varten otat kustakin saavuttamastasi toistomäärästä 50%. Näin olet rakentanut itsellesi kuntopiiri-

ohjelman.

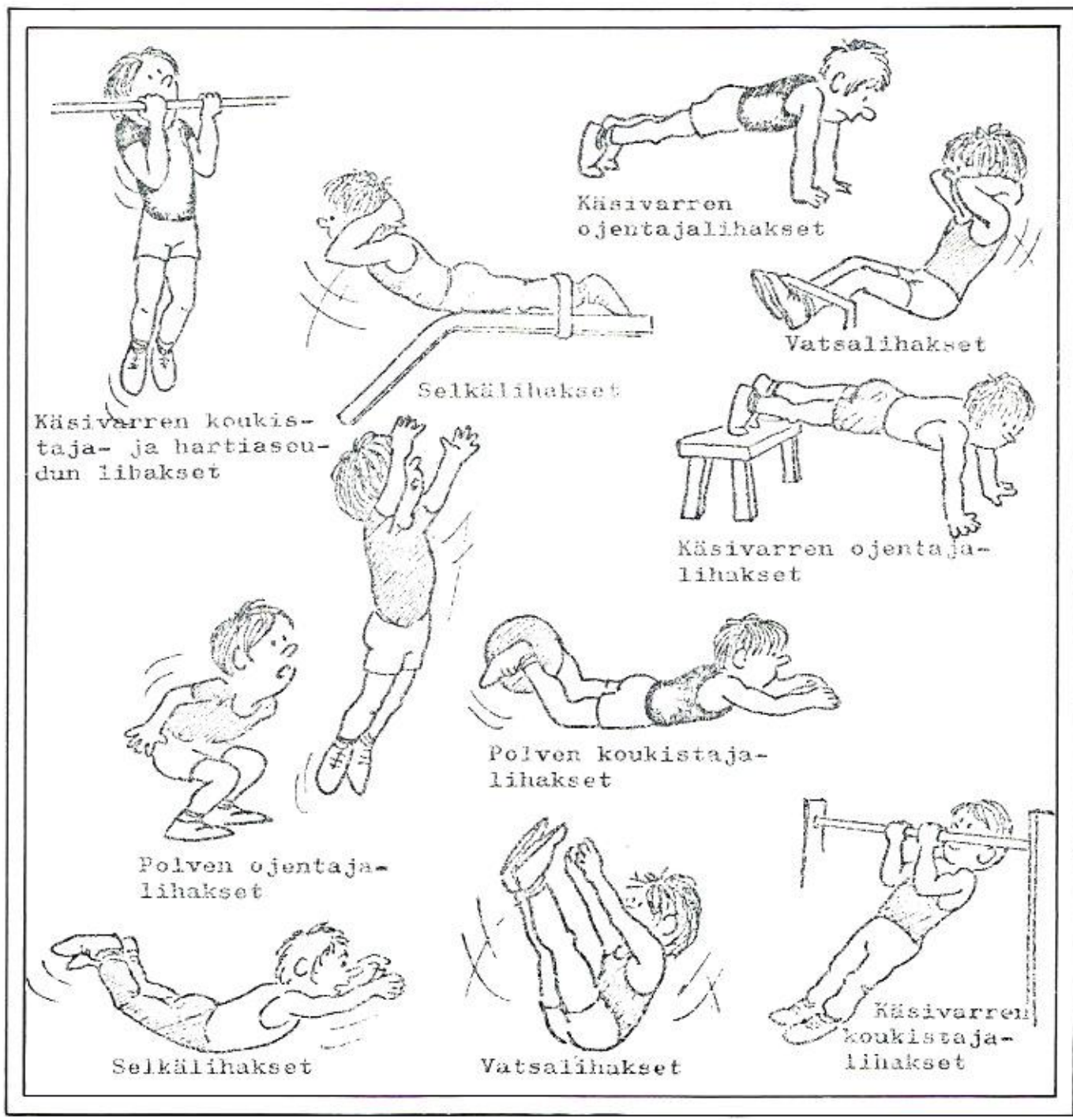
Tee sarja kutakin liikettä ja toista kierrokset 3 — 5 kertaa melko rauhalliseen tahtiin. Älä kuitenkaan jää lorvailemaan suoritusten välillä.

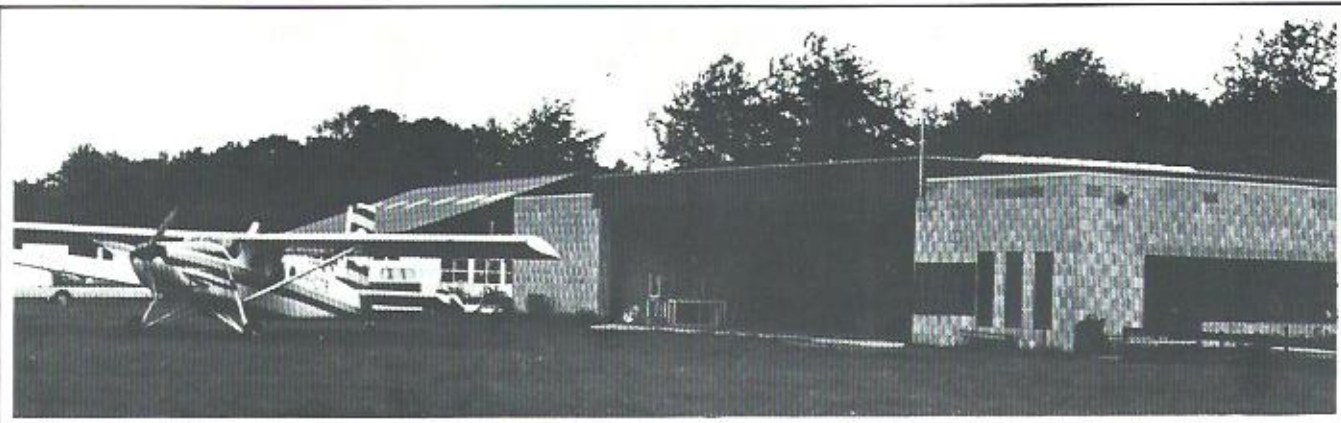
Tehoa saat lisää, kun lisäät sarjaan suorituskertoja tai teet

sarjat nopeammassa tempossa. Huomaa, että testiä ei tarvitse tehdä joka kerta. Tee se kuitenkin aika ajoin ja kun tulokset paranevat, lisää toistoja ohjelmaan sen mukaan. Testin voi uusia aina muutaman viikon välein.

Kuntoa voi kehittää monella tavalla, tämä on vain yksi niistä. Nämä ohjeet on tarkoitettu lähinnä niille, jotka eivät oikein tiedä, kuinka päästään alkuun. Ohjeet sopivat sekä hupia että kilpahyppääjille, kukin voi soveltaa näitä kuntonsa mukaan.

Hyviä harjoitushaluja!





hyppypaikkana Hollanti

Pystyykö maassa, jossa asuu lähes 400 ihmistä neliökilometriä kohden, ja joka täten on maailman tiheimmin asuttu maa, harrastamaan hyppytoimintaa? Yritin ratkaista kysymystä viiden viikon ajan, mutta olen edelleenkin hieman epäilevällä kannalla; kytättyäni sääti neljänä viikonloppuna Hilversumin ja yhtenä Teugen lentokentällä hyppypäiväkirjaan kertyi tasan yksi hyppy! Tämä kaikki vielä keskellä kesää, joten herää kysymys, että miten sitten muuna aikana...

Kuitenkin ei niin suurta pahaa, ettei jotakin hyvääkin: Hilversumin paraklubin baarissa oli halvin Hollannista löytämäni kalja, ja sen jäseniin kuului lisäksi sikäläisen Kuninkaallisen Ilmailuliiton parasuuttipuolen puheenjohtaja, Wim Velthuizen, joten aika kului rattaosasti ja lisäksi oli mahdollisuus saada ensikäden tietoa parailusta Alankomaissa.

Ilmailuliittoon kuuluu siellä 14 eri kerhoa, joista kaksi on Länsi-Saksan puolella (Naton vaikutusta), yksi Belgiassa (samasta syystä), ja kolme sotilaskerhoja muuten vaan. Asiasta kiinnostuneille voin antaa tietoja kerhojen sijainneista ym.

Hyppyjä kertyy näille kerhoille yhteensä noin 30 000 vuodessa.

Tiheä asutus ei tietysti voi olla vaikuttamatta myös laskuvarjourheiluun; ympäristöihmiset käyvät ilmailun kimpupun varsin ankarasti, ja tulokset näkyvät. Hilversumissa esim. hypättiin noin viiden kilometrin päähän lähtöpaikal-

ta, ja koska välissä olevien maiden omistaja ei antanut kulkea maidensa läpi, niin hyppääjät haettiin kerhon autolla pikatiellä pitkin kiertäen, matkaa kertyi n. 20 km. Kaikki kentälle ohjaavat kilvet oli poistettu; miten tämä vaikutti lentomeluun, sitä en tiedä, mutta se haetutti kyllä kentälle johtavaa tietä ensimmäisellä kerralla noin tunnin ajan... Teugessa, joka toimii jonkinlaisena paraurheilun keskuksena, lentotoiminta sai alkaa aamulla aikaisintaan kello 10 ja päättyi illalla kello 20. Tämä siitä huolimatta, että kaupunkiin oli matkaa varmasti toistakymmentä kilometriä.

Ystävänä Maunon liittyttyä seuraani viimeisellä viikolla, suuntasimme kohti Teugea, koska Hilversumissa sään kerankin salliessa ei ollut lentäjää heidän Pilatukselleen (ainoa Hollannissa). Teugessa oli parhaillaan menossa Alankomaiden mestaruuskilpailut, jotka siellä pidetään kaikki samaan aikaan samassa paikassa. Saapuessamme paikalle lauantai-iltapäivällä olivat tempu ja tarkkuus jo hypätyt aikaisemmin viikolla, ja ainoastaan relatiivissa oli pari kierrosta jäljellä.

Illalla olivat lopettajaisbiilet, ja ne olivatkin tosi juhlat! Paikalle oli pystytetty teltta, jonka rinnalla meikalaiset sirkusteltatkin kalpenivat, ja toiseen päähän oli paikallinen kapakoitsija tuonut kevyen kentäbaarin kaljahanoineen kaikkineen, toisen päädyn ollessa valtavan diskolaitteiston valtaama. Värivideot ja -urut kuuluivat varustukseen ja tehoa oli riittävästi. Näiden väliin oli sijoitettu tanssilava ja sivustalle paravideo, josta kiinnostuneet voivat katsella päivän hyppyä uudelleen.

Meteliä kesti kello kahteen yöllä — telttamme oli noin 150 m päässä, mutta näin tottumattomasta tuntui kuin se olisi ollut keskellä tanssilattiaa...

Sunnuntaina saatiin relatiivi päätökseen ja sitten oli palkintojenjaon ja puheiden vuoro. Niistä emme tietysti mitään ymmärtäneet, mutta sen verran selvisi, että relatiivissa oli kaksi sarjaa, A ja B, joista B:ssä oli kokemattomampia joukkueita, mm. Hollannin ensimmäinen ja toistaiseksi ainoa naisjoukkue, joka sai kasaan 7 pistettä.

Juhlallisuuksien jälkeen lähti koko laivasto — kolme C 182:sta ja yksi Islander, kai-

kissa hyppyyvet — lentämään puljaa ja hupsista: 16 hyppääjää 20:sta ehti mukaan tiemangiin ennen purkoa. Yleisöä oli muuten pellon laidassa enemmän kuin monessa lentonäytöksessä täällä kotimaassa, ja hyppääjät tekivät parhaansa katselijoiden viihdyttämiseksi.

Haagissa tutustuimme vielä Ilmailuliiton tiloihin Karst Sikkensin opastuksella, joka 14 vuoden jälkeen oli luopumassa sihteerin toimesta liiton laskuvarjopuolella.

Liitto tekee Hollannissa paljon siitä työstä, joka meillä tehdään Ilmailuhallituksessa, mm. kaikki lupakirjat myönnetään ja kirjoitetaan liitossa, hallitus ainoastaan valvoo, että homma sujuu.

Sentinelli oli käytössä kaikissa kerhoarjoissa, ja myös ilmeisesti jonkin verran tandemissa, koska tavallin paikallisesta paralehdestä artikkelia tapauksesta, jossa johtuen 17 mm liian pitkistä lenkistä pannonksen aiheuttama kaasupurkaus ei ollutkaan riittänyt sokkien irtivetämiseen. Tapaus oli kaikkeksi onneksi paljastunut suoritettun tarkastuksen aikana, josta johtuen tarkastuksen merkitystä jutussa korostettiin.

Armeija antaa vuosittain 10 tuntia lentoaikaa Fokkereissaan, ja kun näitä parast'aikaa vaihdetaan Herkuleksiin (tankit ei mahdu Fokkereihin), niin sitten niistä, joten siihen suuntaan on suhteet hoidettu.

Kohtelu oli kaikkialla peräti ystävällistä, joten sen suhteen suosittelemme lämpimästi hyppypaikaksi, kunhan vain ne kelit...



Dear Sir,

Haluaisimme julkaista palautuspyynnön, joka koskee vuoden 1979 alkukuukausina valmistettujen Wonderhog-tandemien joitakin muovisia laukaisukahvoja. Vaihdamme muovikahvat metallisiin veloituksesta. Kyseessä olevassa, kullanuskeasta nylonista valmistetussa kahvassa on pyöreä keskiosa ja tasoitettu pinta. Laukaisuvaijeri kulkee muun kahvan kanssa samantyyppisen pystyputken läpi.

Wonderhogeja on toimitettu myös kuvan mukaisilla toisenlaisilla muovikahvoilla joita ei pidetä puutteellisina.

Kyseessä olevan laukaisukahvatyyppin omistajien olisi lähetettävä koko kahva Relative Workshopiin varustettuna seuraavilla tiedoilla: omistajan nimi ja osoite, tandemisarjanumero ja valmistuspäivämäärä (nämä selviävät repun yläosan selkätoppauksen taakse piilotetusta TSO-lapusta), repun myyjän nimi ja onko se hankittu uutena vai käytettynä.

Niille Wonderhogan omistajille, jotka eivät voi toimittaa em. tietoja, tai jotka ovat saaneet muovikahvansa muualta, esimerkiksi blast-kahvaa vaihdettaessa, toimitamme metallisen vaihtokahvan viidellä dollarilla, mikäli he palauttavat vanhan kahvansa.

Olemme julkaisseet tämän palautuspyynnön kahden ilmassa tapahtuneen muovikahvan vaurioitumisen jälkeen. Nämä vauriot eivät tapahtuneet Wonderhogeille, mutta mielestämme niinkin saattaa käydä ja turvallisuuden vuoksi toivomme tämän tiedotuksen julkaisemista Laskuvarjourheilussa.

Parhain terveisin

Larry M. Riddle
Master rigger

Relative Workshop, Inc.

1050 FLIGHT LINE - DELAND, FLORIDA 32720

Dear Sir,

We would like to issue a recall of certain plastic reserve ripcords shipped with Wonderhogs during the first few months of 1979. We will replace the ripcords with ones with metal handles at no charge to the owner. The type we are recalling is made of tan nylon, has a round cross section and a smooth finish. The ripcord cable passes through a post that has the same diameter as the rest of the handle.

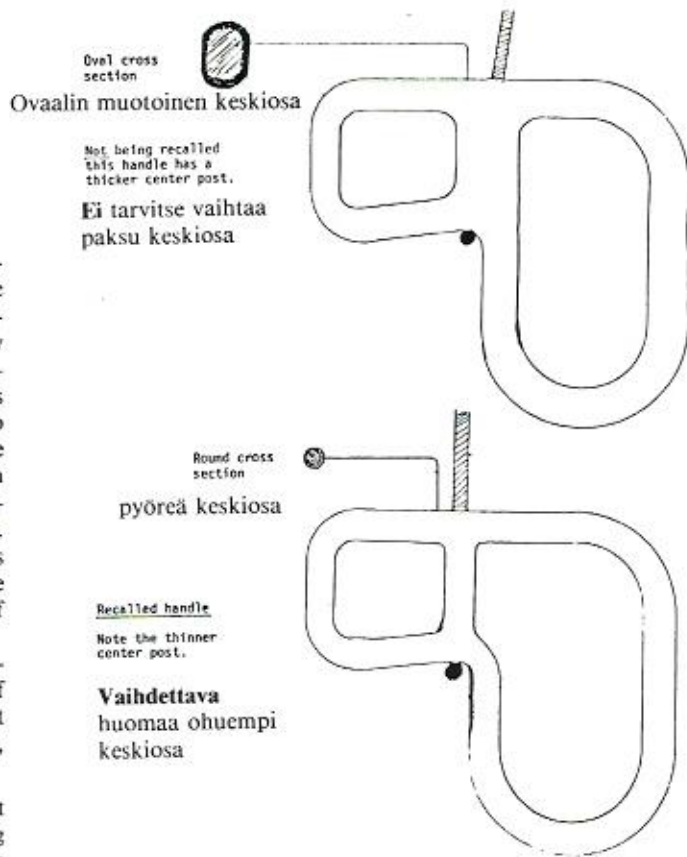
Wonderhogs were also shipped with a different type of plastic handle which is not suspected of being inadequate, as per enclosed diagram.

Wonderhog owners that have the type of ripcord being recalled should send the entire ripcord to the Relative Workshop together with the following information: the name and mailing address of the owner; the serial number and date of manufacture of the rig (this information is on the TSO tag that is tucked behind the back pad at the top of the container); the name of the person or dealer from whom the rig was purchased, and whether the rig was purchased new or used.

For Wonderhog owners who are not able to supply the above information, or obtained plastic handles from another source, such as blast handle conversions, we will provide replacement ripcords with a metal handle for five dollars, if they return the old ripcord.

We have issued this recall after learning of failures of two plastic handles in the air. The failures did not involve Wonderhogs, but we feel it may be a possibility, and in the interest of safety, we would appreciate your printing this information in Laskuvarjourheilu.

Sincerely yours,



LASKUVARJOURHEILU

LASKUVARJOURHEILU

PARANNA HYPPYTALOUTTASI!

Hanki mainos Laskuvarjourheilu-lehteen. Ilmoitus- ja palkkiotiedot ym. tiedot selviävät kirjeellä lehden toimuksesta, osoite:

Laskuvarjourheilu

PL 653

00101 H:ki 10

tai puhelimitse Reino Suonsillalta 90-75 36 111 (päivisin)

JOIN US NOW!!

SUBSCRIBE TO
STARCREST!!

A new and different parachuting publication for the promotion of relative work skydiving around the World



**STARCREST
MAGAZINE**

P. O. Box 4277
Bakersfield, CA 93307 U.S.A.

The magazine containing the past, present and future of skydiving 3 year subscription (12 issues) \$12.00 for U.S.A., Canada and Mexico \$15.00 for South America and overseas

There's only one way to stay on top of parachuting. That's by subscribing to:



The new authoritative news magazine that is published 17 times a year. Its big pages bring you what you need to know about the equipment, events and techniques of parachuting.

INTERNATIONAL
SUBSCRIPTION RATES:
Surface mail: [] 2 years: \$25 US
[] 1 year: \$15 US
(Add \$45 per year for airmail.)

Skydiving

P.O. Box 189E • Deltona, FL 32725 U.S.A.

Satisfaction Guaranteed or you'll receive a full refund on all unexpired issues. Payment must be made in U.S. currency or International Money Order and must accompany proof. News contributions are welcome.



Aika on Lahden

Uusi, raikas ja hieman
pehmeämpi
Lahden Ykkönen
on pantu taidolla
ja sydämellä
suomalaiseen
makuun.



EI OO VOITTANUTTA

**paino
prisma
oy**

PUHELIN: 921 - 778 310
OSOITE: 20640 RAVATTULA

Special Forces Europe Parachute Club
Flint Kaserne, Bad Tölz 8170
West Germany

PARA-MARATHON

7 — 8 Feb 81

Events: 10.000 meter race
300 meter swim
2 giant slalom runs
4 accuracy jumps

2 jumps at Crosswinds 2 jumps at the Sonnen-
bichl in Bad Wiessee...

Giant Slalomrace at Sonnenbichl

Schedule: 7 Feb 80 0800 10.000 meter race
1030 300 meter swim
1200 2 jumps at Crosswinds
8 Feb 80 0900 Giant Slalom Races
1100 2 jumps at Sonnen Bichl
1930 Awards Ceremony at
Supper Club

ENTRY FEE: DM 75,00

filmille tallennettua

Sarjassamme HYPPÄÄMME MATALALTA kertoo amerikkalainen kuvaaja Carl Boenish kokemuksistaan matalahyppäämisen ihmeellisestä maailmasta. Sarjaa on tarkoitus jatkaa LASKUVARJOURHEILU-lehdessä pitempäänkin riippuen Carlin hypyonnosta. Toivottavasti sarjasta ei tule lyhyt (toim. huom.).

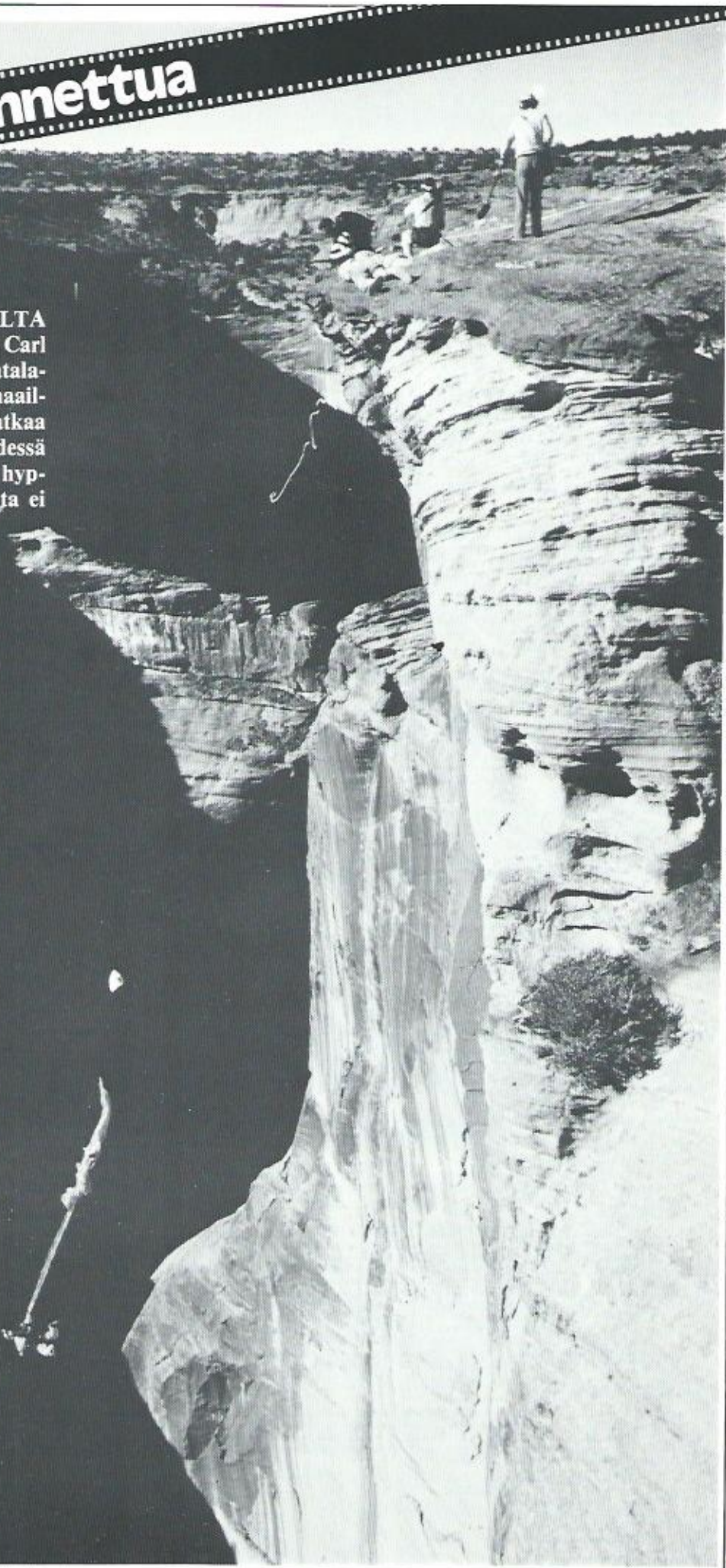
CANYON DE CHELLEY

Amerikoissa, tarkemmin sanottuna Arizonan osavaltiossa on Canyon De Chelley-niminen kanjoni. Alue on intiaanireservaatti ja vierailuun paikalla tarvitaan paikallisen intiaanitöimiston lupa. Luvan vierailuun oli saanut suomalaisille tuttu kuvaajaveteraani Carl Boenisch vaimoineen sekä kaksi muuta hyppääjää. Lähtiessään anomaan lupaa paikalla käymiseen oli Carl tiennyt paikasta vain että sen piti olla 300 metriä korkea sekä ulkoneva.

Paikka kuulosti hyvältä hyppyjen suorittamiseen. Jutun kuvausoikeudet myytiin etukäteen erälle isolle amerikkalaiselle tv-yhtiölle joka lähetti kuvausyksikkönsä matkalle mukaan. Saavuttuaan paikalle korkeudeksi osoittautui vain 170 m. Pitkään harkittuaan Carl päätti korjata pisteet kotiin ja laittoi vaimonsa Jeanin hyppäämään ensimmäisenä. Kyseessä oli Jeanin 40. hyppy (kuvasa). Kaikki meni hyvin ja Jean sai nauttia pitkästä 12 sekunnin kuvun varassa olemisesta. Koska paikka näytti hypättävältä niin seuraavana hyppäsi Kalle itse.

Kaikki hypyt suoritettiin pakkolaukaisuhyppynä ja laskeutuminen tapahtui pehmeälle hietikolle. Kaikki siis meni hyvin...

Sarjan seuraavassa osassa Carl hyppää 280 m korkealta sillalta...



Laskuvarjotiedote

SUOMEN ILMAILULIIITTO RY
Helsinki-Malmin lentoasema
00700 HELSINKI 70

LASKUVARJOTIEDOTE 6/80

1.10.1980

1 (6)

Puh. 90 - 378 077

1. LuKT

LuKT on pitänyt kesän ja alkusyksyn aikana kolme kokousta: Utissa 05.07.1980, Joensuuissa 18.07.1980 ja Vantaalla 06.09.1980. Tiivis kesäaikataulu on aiheuttanut tänään valitettavan viiveen tiedon välityksessä.

1.1. SM-joukkueiden nimet

SM-SM:ssä oli useilla joukkueilla nangen haukoja ja omperäisiä nimiä. LuKT:n näköyksen mukaan joukkueiden nimiä valittaessa tuli si kuitenkin muistaa, että nimet ei käytetä pelkästään laskuvarjovien nimienä vaan viestinnässä. SM-kilpailuja pyritään saamaan mahdollisimman hyvin urheiluo-untisiin, lehtiin, radioon ja televisioon. Totinen urheilutoimittaja tuskin aivan helpolla laittaa lehtensä urheilusivuille isot otsikot: "Kukkokepit ja narupaanioporus näyttivät leijonaskyntensä" tai "Sikakäärästä laskuvarjonestareita". Jne.

LuKT pohtii nimityksistä vielä tulevaisuudessa, päätöksiä ei vielä ole tehty.

1.2. SM-PM

Kilpailu järjestettiin loppujen lopuksi alkuperäisen suunnitelman mukaisesti Ruotsissa, Jälliivarassa. Suomi ei ottanut osaa 8-niehen lajin (SM-kilpailussa ei saatu säilyvää aikaa josta kilpailua ko. lajissa). Edustajajoukkueessa oli 4-miehistön kotimaiset mestarit "Sikakäärä" eli: Hannu Havia, Jouko Roviniemi, Jari Holopainen, Jarmo Karjalainen ja Henri Pohjolainen. Kilpailutuloksia liitteessä. Joukkue sai tukea SIL:ta sekä useilta kerhoilta.

1.3. MY-80

Kilpailut olivat Kazanlakissa Bulgariassa. Suomen joukkueeseen oli LuKT nimennyt seuraavat henkilöt:

Joukkueenjohtaja	Hannu Laitinen
Kilpailija	Olavi Kilpinen
"	Jarmo Leamanen
"	Tatu Soini
"	Anssi Harppu
tuomari	Kalle Sevolahti
tuomarioppilas	Eero Kausalainen
	Ilkka Stauffer.

Yleisesti ottaen joukkueen menestystä voisi luonnehtia sanalla "tavanomainen", mutta erikoisammattin ammattitaito on ansaitsevat "Enska" Kilpinen ja "Jami" Leamanen: Enska oli henkilökohtaisessa tarkkuudessa kahdeksan (0,03) ja Jami kahdeksan kahdeksänsäntoista (0,06).

Tuloksia lisää ohjeosassa liitteessä. Joukkue sai matkaa varten opetusministeriöltä avustusta 15.000,-. Matkaa tukivat myös SIL, eräät kerhot sekä useat liikelaitokset ja yhteisöt.

1.4. Hyppymestarijärjestelmä

LuKT on paneutunut HM-koulutukseen. Päätelmäksi tuli, että HM-kurssi toimii kohtuullisesti eikä vaadi merkittäviä muutoksia. Kurssin jälkeisen jatko-ohjelman kehittämisessä on sen sijaan vielä paljon tekemistä.

Tarkastushyppymestareista, heidän asemastaan ja tehtävistään LuKT totei mm. seuraavaa:

- THM on koulutettava tehtävään, pelkkä pitkäaikainen HM-kokemus (yms.) ei enää riitä
- THM:n toimialuetta pitäisi laajentaa siten, että he mahdollisesti myös valvoisivat muiden hyppymestareiden toimintaa ja mestarioppilaiden koulutusta kerhoissaan
- kerhoilta pyydetään myöhemmin ehdotuksia sopivista tehtävään koulutettavista henkilöistä.

Ensi kevättalven aikana pyritään järjestämään koulutustilaisuus tarkastushyppymestareille. LuKT esittää koulutuksen toteuttamista liiton varoin.

Tarkastushyppymestari-aiheeseen palattaneen lähitulevaisuudessa, kun asiaan liittyvät yksityiskohtaiset suunnitelmat on tehty.

1.5. Tuomarikoulutus

Ensi talvena, mahdollisesti tammikuussa, järjestetään tuomarikurssi, jonka toteutusmuotoja ei vielä ole päätetty. Aiheeseen liittyvät yksityiskohtaiset ilmoitetaan myöhemmin.

Todettakoon, että LuKT:n näköyksen mukaan tuomaritoiminnan kehittäminen edelleen edellyttää tuomareittomme kansainväliseen kokemukseen liittämistä. Tätä kokemusta hankitaan lähettämällä tuomareita mahdollisimman soveliimi kansainvälisiin kilpailuihin, mikä pyrkimys osan jonkinlaisten kielitaidon omavien (tuomaritoiminnasta kiinnostuneiden) korvien väliin iskotettakoon.

Kurssin laajuuden yms. käytännön järjestelyjen vuoksi pyydetään alue- tai yhteydenottoja joko Ralf Herraan (puh. 90 - 650 988 t, 90 - 303 960 k) tai tänne SIL:oon, 15.10.1980 mennessä.

1.6. Syyspaneeli

Syyspaneelin ajankohdan LuKT päätti tehdä lievästi muutokseen. Muutoksella tehtiin tilaisuuksista kaksipäiväinen. Ajankohhta on 8. - 9.11.1980, paikka on vielä selvitettävä. Lopullista esitysluetteloa ei vielä ole, mutta kärkeä aihealueella liianee seuraavantapainen (kaikki muutokset vielä mahdollisia):

- tarkastushyppymestarien koulutus
- ayyakokous/kesäkuun järjestämisasiat
- hyppymestari- ja koulutus
- SM-kilpailuista
- SM-valintaperusteet
- valmennusasiat

- kalustoaasiat (siisöpanni)
- vaaratilanteet
- kerhot/valtakunnalliset organisaatiot (mm. etsintä- ja pelastuspalvelu).

Tilaisuuksiin liittyvät yksityiskohtaiset ilmoitetaan ensi tilassa.

1.7. Vuoden Laskuvarjourheilija

Taan tänäkin vuonna valittaneen Nesteen maljan saaja, jota myös Vuoden Laskuvarjourheilijaksi kutsutaan. LuKT pyytää kerhoilta esityksiä palkinnon saajaksi. Esitysten tulee olla joko LuKT:n puheenjohtajalla tai SIL:ssä 15.10.1980 mennessä. Nesteen maljan säännöt ovat tänään tiedotteen liitteessä.

1.8. Kilpailujen järjestämisajankaudet 1981

Isäntäkerhoja etsitään ensi vuonna järjestettävälle kilpailulle:

- PM-81 (konventionaalinen)
- SM-81 (konventionaalinen)
- SM-SM-81

Hakemukseen pyydetään liittämään tietoja ainakin seuraavista asioista:

1. Kilpailujen tuomaristo
 - kerhon mahdolliset esitykset (ylituomari, tuomarit)
2. Kilpailujen johto
 - kilpailujen johtaja
3. Kilpailujen säännöt
 - kerhon luomattukset tai toivomukset mikäli toivotaan poikkeuksia Sporting Codeen tai edellisen vuosittain sääntöihin
 - onko kerholla mahdollisuus joustos, jos CIP/FAL:n kokous esittää uusia sääntöjä
4. osanottamukset
 - erittely kaikista kilpailunakimista
5. yleisjärjestelyt
6. kilpailualue
7. järjestyskannan valvonta
8. lisätietoja

Hakemusten tulee olla perillä LuKT:n puheenjohtajalla tai SIL:ssä 15.10.1980 mennessä.

2. SIL:n keskuustoimistosta

2.1. SIL:n syysliittokokous

Kokouksen virallinen kutsu ja esityslista ym. aineisto on lähetetty kerhoille hiljalleen. Kokous pidetään Helsingissä Hakennusmestarien talolla 15.11.1980. Laskuvarjovien on syytä osallistua kokoukseen aikaisempaan saakka joutuaan, asialistalla on useita myös laskuvarjoliitoja suunnannaisesti koskevia kysymyksiä (kts. esim. seur. kohta). Todettakoon lisäksi, että viralliselle kokouksedustajalle maksetaan matkakorvaus ("halvimman matkustustavan" mukaisesti).

2.2. Vaihtoehtolehti

Ilmailuliiton hallitus on muuttanut aiempaan päätösthän os. vaihtoehtolehdistä jäsenmaksun kuuluvun Ilmailun tilalle. Hallituksen näköyksen mukaan liiton jäsen voisi halutessaan pyytää jäsenmaksun kuuluvana etuisuutena "Laskuvarjourheilun" tai "Lennokin". Asian päättämisen lopullisesti tapahtuu kuitenkin ayyakokouksessa, jossa se käsiteltäneen kohdassa "jäsenmaksut vuodelle -81". Edelleen on todettava, että neuvotteluja "Laskuvarjourheilun" julkaisijain SIL:n ja Ilmailuliiton välillä ei vielä ole käyty.

2.3. Muutos kilpailukielloon

Ilmailuliiton hallitus on muuttanut aiempaan päätösthän perustetta "Shy and Pleasantin" kilpailulisenssin viideksi vuodeksi. Rangaistus on lyhennetty kahdeksi vuodeksi, päättymisaika 1.9.1981.

2.4. Puolustusvoimien kiikarit

Kiikareiden palautus meni karkeasti poskelle. Koska tähänkin asti on ollut vaikeuksia kiikareiden saamisessa, saattavat tulevaisuudessa kiikarit jäädä saamatta. Vain yhdet kiikarit palautettiin määrällisessä ja sisällöllisessä kunnossa (SIL), toiset kiikarit myödytetyt VR:n jätettyä ne vääriin paikkain - kerto oli kuitenkin lähetetty joissain (TUU). Kolme muuta kiikaria olivat myöhässä - 4 vuorokautta kirjalliseen sopimukseen perustuvasta palautusajasta. Kahdesta kiikarista puuttui suojustus, yhdestä joulun suojustus, yhtä kiikaria oli melkoisesti kolhattu (kaadattu?), yhdet kiikarit olivat ruosteessa ja särät. Luovutusilaisuus ei ollut omina ilmoittamansa otavakkei lainaan saaneille kiikareille eikä myöskään allekirjoittanutta kuittaessaan (ja vastaanantanut) niitä.

2.5. Hyppymestarikurssi

HM-kurssi järjestettiin 13. - 20.09.1980 Häyrykylässä. Kurssille osallistuvait: Hannu Havia (SIL), Raimo Laine (OLK/MLU), Ermo Ervasti (OLK), Helge Luttinen (KallK), Pekka Kivinen (IIR), Mauri Niittyies (TammK), Pekka Rutsanen (ULK) ja Hannu Takala (ValkK). Kouluttajina olivat vanhaan tapaan Eero Kausalainen ja Hannu Leskinen.

2.6. Osoitteenvuokoksia

Risto Koivisto on (taas) muuttanut. Korjaukset tulee tehdä sekä LuK:n osoiteluokkaan että kerhojen osoiteluokkaan.

Uusi osoite on:

(Lahden Laskuvarjokerho ry)
Risto Koivisto, Erimiehen. 10, 918-803525 t
15870 Salpakangas

Kerho-osoitteistoon TLJ:n uudeksi osoitteeksi:

Turun Laskuvarjojoukkue ry, 921-337822 t
Martti Vierra, Kaasankatu 17 B 54, 921-26474 k
20700 Turku 70

2.7. Vuoden 1981 tapahtumia

Eräitä tietoja tulevan vuoden tapahtumista on jo tihkunut:

- taito/tarkkuuskilpailu Venäjä 25. - 31.07.1981 (pohjoismaat + DDR)
- hyppykilpailut (taito/tarkk.?) Bulgaria, Varna, Syyskuu 1981
- Süd-Ost Para-Cup Itävalta/Grazer 24. - 29.08.1981
- EW-PM USA, Zephyrhills 09. - 18.10.1981

VAROITUS

2.8. Kap 3 / narukartiot

Kokeellisesti on todettu, että narukartioin varustettu itseohjaimenvarjo ei aina toimi Kap 3 (tai vast.) barometrisuunnalla. Laskuvarjojen laukonnan, mutta ei välttämättä avaa varjon reppua. Syyksi tähän todettiin mm. väljyys ylimmän narukartion ja Kopin suojausputken välillä. Alustavissa tutkimuksissa näytti siltä, että ainakin ylimmän kartion tulisi olla metallinen, kiinnitettyä kiipilevyyn.

ÄLKÄ KÄYTTÄKÖ NARUKARTIOISIA ITSEOHJAIMENVARJOJA KAP 3:N KÄYTTÖÄ EDELLYTTÄVILLÄ OPPILASHYPPÄILLÄ, ennenkuin asia on tutkittu perinpohjin. Lisätietoja aiheesta saa SLK:sta tai SIL:sta (Kaunoinen).

3. Muuta

3.1. Muovikahva/Strong Enterprises

Toivottavasti kerhoihin on tullut ohessa seuraava ilmailuhallituksen muutosjärjys M 949/80. Siinä kielletään erään Strong Enterprisesin valmistama muovikahvatyyppiin käyttö. Jos ei vielä ollut tietoa asiasta, niin toivottavasti tämän jälkeen on.

TULOKSIA KESÄN 1980 LASKUVARJOILTA ALUEILTA

Juonemestarit

Henkilökohtainen tarkkuus

Kalle Savolahti, Kaino Rohkainen (3)

Taitohyppy

Olavi Kilpinen, Pekka Kivinen (8)

Yleisestaruus

Anssi Horppu, Ossi Tukio (8)

Joukkue-tarkkuusHYPPY

Laskuvarjojoukkuekoulu I
Kalle Savolahti
Olavi Kilpinen
Jarmo Leinonen
Tatu Soini

4-hengen sekvenssi

Sikakilailit

Hanna Havia
Jari Selonen
Henri Pohjola
Jouko Roviniemi
Jarmo Karjalainen

EW-PM

4-hengen sekvenssi

1. Ruotsi I 55 pist.
2. Norja 55 "
3. Tanska I 52 "
4. Suomi 42 "

8-hengen sekvenssi

1. Norja 23 pist.
2. Tanska 19 "

EW-80

Henkilökohtainen tarkkuus

1. Dirk Beidin BELG	0,00	1. Nikolay Umnev USSR	25,81
2. Craig Wining CAN	0,00	2. Christian Lubbe FRA	26,27
3. Scotty Miln GB	0,01	3. Viatcheslav Valtunas USSR	27,16
4. Olavi Kilpinen	0,05	56. Olavi Kilpinen	34,23
5. Jarmo Leinonen	0,06	60. Tatu Soini	34,50
6. Tatu Soini	0,44	68. Anssi Horppu	35,16
7. Kalle Savolahti	0,56	77. Kalle Savolahti	37,84
8. Anssi Horppu	1,02	101. Jarmo Leinonen	45,34

Yleisestaruus

1. Nikolay Umnev USSR	26	1. Sakana Liittotasavalta	0,02
2. Igor Tjorlo USSR	128	2. Neuvostoliitto	0,04
3. Artur Bino USSR	146	3. Sveitsi	0,04
4. Olavi Kilpinen	5200	16. Suomi	0,76
5. Tatu Soini	8500		
6. Jarmo Leinonen	10642		
7. Kalle Savolahti	11258		
8. Anssi Horppu	11249		

Naisten parimuus (kaikki 1x/it)

1. Neuvostoliitto	6
2. DDR	54
3. Tanska	77
13. Suomi	562

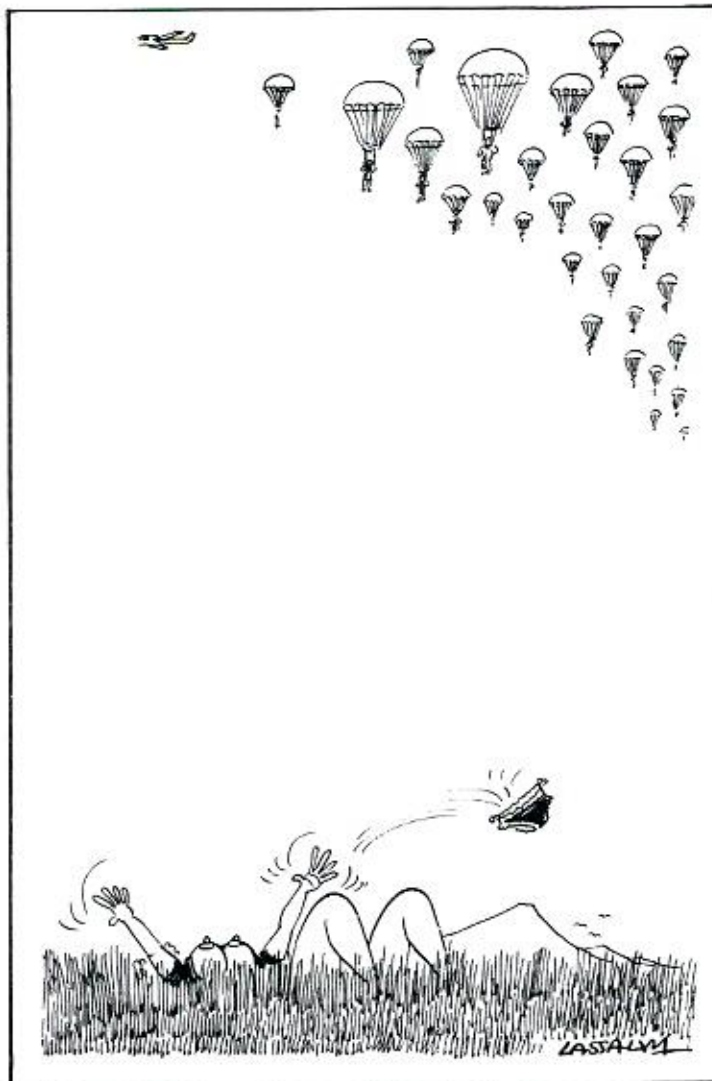
3.2. SLK:n Puivokas Rossi

Siltä varalta, että joku on voinut väitträä kuulennasta kerrottakoon, että SLK vaihtoi ahtaksi käyneen pienen (!) Porterin suihkarin eli Pilatus Porter Turboon. Uusi ihme heittää keikan pinnalle 130 (4 km) ylös tulee alas likipitään vartissa, noin 11 parshenkilöä putkassa.

SLK toivottanee vieraskerholaiset mielellään tervetulleksi Malmille. Hyppyhinnossa on vieraille nimittäin erikoistarjous - vieras maksavat "suihkuveroa" (vai miksi sitä kutsuttaisiin) eli hyvän hinnan mukalaisille on kalliimpi (5 - 10 mk/hyppy). Katkaistakoon tässä yhteydessä ainakin yhdeksi huulta päättäväsien ti siivet: ULK:illa ei ole SLK:laisille erikoishintaa - kerhon normaalit hinnat pätevät myös vieraskerholaisiin.

Ruussahyppyistä sykyä toivottelee

ELW
Eero



ALPEN CUP 2nd ANNUAL INTERNATIONAL PARA SKI MEET

Bad Wiessee am Tegernsee
in the Bavarian State of West Germany
12 thru 15 February 1980

Deutsche Mark 280,00 includes
Accommodations in a First Class Hotel,
meals, jumps & lift tickets for the hottest
para ski meet in Europe

Further information:
Wolf D. Noesel
Rathausstr 1 A
8160 Miesbach
W. Germany

Kentällä huhutaan että vuori-
neuvos Jorma Oster on kir-
joittamassa uutta kirjaa:
"Funny Hill - vuorihyppää-
jän muistelmat".

UUDET HYPPYFILMIT

- El Capitan vuorihyppy
- Royal Gorge siltahyppy (300 m)
- Coronado Bridge (75 m)
- Pine Valley Bridge (120 m)
- Half Dome riippulito/Skydiving

Vuokrattavana kuvanauhana tai filminä.

Soita ja kysy lisätietoja. Yhtiömme edustaja Jorma Öster on päivisin tavoitettavissa numerosta (Reprokeskus Oy) 90/736 047 ja iltaisin 90/740 021

MAAHANTUONTI JA MYYNTI
SUOMEN LASKUVARJO OY

SUURSUONTIE 21 • 00630 HELSINKI 83 • PUH. 90/740021

JOUKKOJULKAISU